

Prognoza oddziaływania na środowisko

dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy
rozwojowej Modrzewiny Północ w Elblągu
w Elblągu

Wykonano w Urzędzie Miejskim w Elblągu-
Departament Urbanistyki i Architektury
Referat Planowania Przestrzennego

Autor opracowania: Andrzej Demczuk

Elbląg, Marzec 2024

SPIS TREŚCI

Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	3
1.Uwagi wstępne	4
2.Charakterystyka dotychczasowego użytkowania terenu objętego planem	9
3. Powiązanie ustaleń projektu planu z innymi dokumentami oraz sposób realizacji celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu wspólnotowym, międzynarodowym i krajowym.....	10
4.Wybrane cechy środowiska przyrodniczego	14
5.Prawna ochrona przyrody i krajobrazu	31
6.Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	38
7.Prognoza wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko	38
8.Metody analizy skutków realizacji postanowień planu.....	42
9.Kompensacja przyrodnicza, rozwiązania alternatywne.....	43
10.Zgodność z przepisami dotyczącymi zabezpieczenia wartości przyrodniczych i kulturowych oraz wskazaniem opracowania ekofizjograficznego	44
11.Potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji niniejszego projektu planu miejscowego.....	44
12.Wnioski	45

załączniki

- opinia sanitarna Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego dla miasta i powiatu Elbląg nr. ZNS.9022.1.7.2023.RG.1 z dnia 03.10.2023 r.
- uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska WSTE.411.30.2023.MB z dnia 10.10.2023 r.,
- Mapa: Położenie obszaru planu (1 : 10 000)
- Mapa: Położenie obszaru planu w systemie obszarowych form ochrony przyrody w rejonie Elbląga (1 : 50 000)
- Mapa: Skutki i warunki realizacji zmiany ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (1 : 2000)
- oświadczenia autora dokumentu

Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Opracowanie obejmuje ocenę skutków dla środowiska przyrodniczego, krajobrazu i wartości kulturowych miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy rozwojowej Modrzewiny Północ w Elblągu. Podstawą określenia warunków realizacji ustaleń planu są informacje o komponentach środowiska i ich jakości zawarte w publikacjach i dokumentacjach niepublikowanych oraz wizja terenowa, pozwalająca określić aktualny stan powierzchni ziemi, pokrywy roślinnej, zagospodarowania i użytkowania terenu. W przypadku analizowanego projektu planu dane te są wystarczające do przeprowadzenia oceny. Nie prowadzono odrębnych badań. Oddziaływanie na warunki życia mieszkańców jest ujmowane jako synteza oddziaływań na poszczególne elementy środowiska. Powierzchnia wyznaczonego obszaru wynosi około 77 ha. Przedmiotem opracowania są fragmenty dawnych terenów wojskowych położonych na wysoczyźnie morenowej. Są to tereny niezabudowane i niezagospodarowane.

Obszar opracowania znajduje się poza wyznaczoną Aglomeracją miasta Elbląg.

Zapisy projektu planu wprowadzają nowe zagospodarowania na dotychczas nieużytkowane tereny.

Wprowadzenie nowego zagospodarowania, spowoduje zmianę charakteru obszaru w obrębie komponentów środowiska: powierzchni ziemi, szaty roślinnej i fauny. Można oczekiwać, że realizacja zamierzeń nie będzie miała większego wpływu na ogólne warunki klimatyczne oraz wody podziemne głębszych poziomów. Ograniczeniu wpływu funkcjonowania nowego zagospodarowania na powierzchnię ziemi, wody powierzchniowe i podziemne będzie sprzyjało wykorzystanie do odprowadzania ścieków (w tym zanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych) wyłącznie sieci infrastruktury miejskiej.

Przeznaczenie terenów niezagospodarowanych pod nowe funkcje może prowadzić do zwiększenia emisji zanieczyszczeń powietrza. Źródłem zanieczyszczeń mogą być przede wszystkim obiekty produkcyjne, tereny komunikacyjne, w tym parkingowe. Obecnie główne źródło zanieczyszczeń i hałasu stanowi Aleja Jana Pawła II. Na terenie planu nie ma i nie jest planowana zabudowa akustycznie chroniona.

Planowane zmiany zagospodarowania, ze względu na cechy położenia obszaru planu nie naruszają powierzchni ani integralności obszarów ochrony Natura 2000 ani innych form ochrony środowiska. Ustalenia dokumentu nie zakłócają przyrodniczej funkcji ciągów ekologicznych. Ustalenia projektu planu realizują zasady ochrony wartości kulturowych i przyrodniczych, sformułowane w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego miasta oraz Programie ochrony środowiska dla miasta Elbląga. Uwzględniają także ocenę uwarunkowań przyrodniczych zagospodarowania terenu, zawartą w opracowaniu

ekofizjograficznym i przyjmują wskazany tam kierunek działania w zakresie ochrony jakości środowiska. Skutki realizacji ustaleń planu dla jakości środowiska będą kontrolowane m.in. w drodze procedur państwowego monitoringu środowiska.

Projekt mpzp uwzględnia zasady zrównoważonego rozwoju, warunki równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska.

Nie planuje się działań zmierzających do przyrodniczej kompensacji skutków realizacji ustaleń planu. Nie określa się rozwiązań alternatywnych

1.Uwagi wstępne

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem obowiązującej procedury prowadzącej do zatwierdzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy rozwojowej Modrzewiny Północ w Elblągu zgodnie z wymaganiami Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 1688, 1890, 2029.).

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy rozwojowej Modrzewiny Północ w Elblągu, została wykonana w Departamencie Urbanistyki i Architektury w Referacie Planowania Przestrzennego Urzędu Miejskiego w Elblągu.

Procedurę oceny oddziaływania na środowisko reguluje w Polsce ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Tym samym procedura oceny oddziaływania na środowisko jest środkiem realizacji zasad kompleksowości ochrony środowiska, zapobiegania i przezorności, które zostały wprowadzone przez ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. W myśl art. 5 UPOŚ zasada kompleksowości ochrony środowiska wymaga, aby ochrona jednego lub kilku elementów przyrodniczych była realizowana z uwzględnieniem ochrony pozostałych elementów. Zasada zapobiegania (zwana też zasadą prewencji) określa, że ten, kto podejmuje działalność mogącą negatywnie oddziaływać na środowisko, jest obowiązany do zapobiegania temu oddziaływaniu (art. 6 ust. 1 UPOŚ), a zasada przezorności (art. 6 ust. 2 UPOŚ) nakłada obowiązek na podejmującego działalność, której negatywne oddziaływanie nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, aby kierując się przezornością, podjął wszelkie możliwe środki zapobiegawcze.

Formalną podstawę sporządzenia prognozy i ustalenia jej zakresu stanowią:

- Ustawa z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, 1113, 1501, 1506, 1688, 1719, 1890, 1906, 2029).
- Uchwała Rady Miejskiej w Elblągu numer XXIX/862/2023 z dnia 09 marca 2023r. w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy rozwojowej Modrzewiny Północ w Elblągu.
- opinia sanitarna Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego dla miasta i powiatu Elbląg nr. ZNS.9022.1.7.2023.RG.1 z dnia 03.10.2023 r.
- uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska WSTE.411.30.2023.MB z dnia 10.10.2023 r.,

Prognoza oddziaływania projektu planu na środowisko wykonana jest na podstawie Art. 51 ust. 1, pozostającego w związku z Art. 46 p. 1 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i posiada zakres odpowiadający wymaganiom zawartym w Art. 51 ust. 2 i Art. 52 wymienionej ustawy, stosownie do specyfiki terenu i projektowanych funkcji, uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego dla miasta i powiatu Elbląg.

Podstawowym celem prognozy jest stwierdzenie czy i jakie zmiany w środowisku wystąpią w trakcie i po zagospodarowaniu analizowanego terenu zgodnie z ustaleniami określonymi w projekcie planu oraz ocena, czy będą to zmiany znaczące. Punktem odniesienia do wszystkich analiz jest charakterystyka stanu istniejącego środowiska. Należy pamiętać, że plan określa funkcje terenu i warunki realizacji danych funkcji, natomiast plan nie określa czasu, w jakim ma się dokonać realizacja, jak i również nie jest gwarancją na to, że na całym terenie docelowo powstanie zainwestowanie w wielkości i skali maksymalnej, na jakie plan pozwala. Stąd prognozowanie zmian zachodzących w środowisku ograniczone jest do wskazania potencjalnych oddziaływań. Również nie zawsze możliwe jest zwymiarowanie zmian i przekształceń.

Opracowanie niniejsze obejmuje teren odpowiadający obszarowi objętemu planem i pozostającemu w zasięgu oddziaływania jego ustaleń.

Podstawę merytoryczną sporządzenia oceny stanowiły następujące dokumenty i materiały:

Ustawy i rozporządzenia

- Ustawa z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2022 r.poz. 2556, 2687, z 2023r.poz. 877,1506, 1688, 1719,1762, 1890, 1963, poz. 2029.),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, 1688,1890.)
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2409, z 2023r. poz. 1597, 1688.)
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, 1597,1688, 1852, 2029.)
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (t.j Dz. U. z 2023 r.poz. 1478, 1688,1890, 1963, 2029.)
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 1688, 1890, 2029).
- Ustawa z dnia 23.07.2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2022r. poz. 840, z 2023 r.poz. 951, 1688,1904.)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z dnia 16.10. 2014r, poz. 1409),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. z dnia 28.12. 2016r, poz. 2183),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. 2011 Nr 25, poz. 133)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity 2014)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019. Poz 1839).
- Rozporządzenie wojewody warmińsko-mazurskiego - Nr 1 z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Parku Krajobrazowego Wysoczyzny Elbląskiej.
- Uchwała Nr XIII/231/19 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30.12. 2019 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Wysoczyzny Elbląskiej.
- Uchwała nr XIII/230/19 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 grudnia 2019 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Wysoczyzny Elbląskiej -

Zachód.

Opracowania merytoryczne

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy – miasta Elbląg, 2022
- Opracowanie ekofizjograficzne do Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Elbląg, Praca Zbiorowa, Elbląg 2009
- Prognoza oddziaływania na środowisko do studium uwarunkowań i kierunków gminy miasto Elbląg, mgr Paweł Sągin, Gdynia 2009
- Prognoza oddziaływania na środowisko do studium uwarunkowań i kierunków gminy miasto Elbląg, mgr inż. Andrzej Demczuk, Elbląg 2022
- Program Ochrony Środowiska dla Miasta Elbląga do roku 2020 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2021 – 2025
- Raport o stanie miasta Elbląg 2022
- Uproszczony Plan Urządzenia Lasu Komunalnego Modrzewina na lata 2016-2025, Gdynia 2015
- Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy rozwojowej Modrzewiny Północ w Elblągu, Andrzej Demczuk, Elbląg 2023
- Opracowanie ekofizjograficzne dzielnicy północnej w Elblągu (Modrzewina-Krasny Las) dla potrzeb miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, PROEKO, Gdańsk 2001
- Raport o stanie środowiska województwa Warmińsko-Mazurskiego w 2022 roku, WIOŚ Olsztyn, 2023
- Charakterystyka systemu wód powierzchniowych i odwodnienia miasta Elbląga, Martyna Karwowska, marzec 2009.,
- Charakterystyka lasów na obszarze miasta Elbląg. Charakterystyka fauny na obszarze miasta Elbląg. materiał do ekofizjograficznej charakterystyki miasta , Pamfil W. 2009.
- Charakterystyka roślinności, terenów zieleni i terenów otwartych miasta Elbląga, Leon Jerzy Budzisiak, Luty-Marzec 2009
- Mapy rozmieszczenia na terenie miasta Elbląga dziko występujących gatunków roślin, grzybów i zwierząt (z wyłączeniem ichtiofauny) objętych ochroną oraz będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, opracowanie zbiorowe, Gdynia 2013
- Graficzne przedstawienia tras przelotowych i miejsc gniazdowania ptaków na terenie miasta Elbląg. Analiza wpływu zebranych danych na rozwój przestrzenny miasta Elbląg, Paweł Janowski, Gdynia 2013

- Strategiczna mapa akustyczna dla Miasta Elbląg, Elbląg 2022r,
- Hydroportal KZGW
- Geoportal.gov.pl
- Ekoportal.gov.pl

oraz:

- informacje uzupełniające projektantów planu,
- wizja terenowa.

Informacje uzyskane z powyższych materiałów oraz obserwacje zebrane podczas wizji terenowych pozwoliły na przedstawienie obecnego sposobu i stanu zagospodarowania obszaru oraz jego najbliższego otoczenia. Pozwoliły również na opracowanie ogólnej charakterystyki środowiska przyrodniczego omawianego obszaru – w podziale na jego poszczególne komponenty, w tym: rzeźbę terenu, budowę geologiczną i warunki podłoża, warunki wodne, szatę roślinną, świat zwierzęcy, gleby, klimat lokalny. Na podstawie powyższych materiałów określono również stan środowiska przyrodniczego w zakresie jakości powietrza, jakości wód i klimatu akustycznego. Ponadto, w prognozie dokonano analizy i oceny ustaleń projektu planu oraz skutków ich realizacji dla środowiska przyrodniczego, z uwzględnieniem wpływu na jego podstawowe elementy.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Specyfika dokumentu, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powoduje, że wszelkie prognozy skutków realizacji planu są obarczone pewną niepewnością i mogą być przedstawiane prawie wyłącznie metodą opisową.

Na potrzeby sporządzenia planu i prognozy jego oddziaływania na środowisko nie prowadzono odrębnych badań. **Oddziaływanie na warunki życia ludzi jest syntezą oddziaływań na poszczególne elementy środowiska.**

2. Charakterystyka dotychczasowego użytkowania terenu objętego planem

Obszar planu położony jest w części północnej miasta Elbląg. Od północy granicą jest rzeka Rubianka od wschodu Aleja Jana Pawła II, od południa ulica Generała Bolesława Nieczuja Ostrowskiego. Zachodnią granicę stanowią zamknięte tereny wojskowe i tereny leśne. Powierzchnia wyznaczonego obszaru wynosi około 77 ha. Są to tereny niezabudowane i niezagospodarowane lub zagospodarowane rolniczo. Teren opracowania nie jest objęty aglomeracją dla miasta Elbląg.

Projektowany projekt planu zmienia ustalenia następujących obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

- ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy mieszkaniowej Modrzewina Północ część I w Elblągu, uchwała Nr XII/211/2007 z dnia 20.12.2007 r., - głównie zmiana funkcji mieszkaniowych na funkcję produkcyjno – usługowe.

- części ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy mieszkaniowej Modrzewina Północ w Elblągu, uchwała Nr IX/177/2003 Rady Miejskiej w Elblągu z dnia 04.09.2003 r. -głównie zmiana funkcji mieszkaniowych na funkcję produkcyjno – usługowe.

- w niewielkim fragmencie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Modrzewiny Południe w Elblągu, uchwała Nr XXXII/664/2017 z dnia 28.12.2017 r. - zmiana funkcji komunikacyjnej na produkcyjno – usługową.

Należy zauważyć że powyższe planu miejscowe wykonywane były w zgodności z nieobowiązującym już studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miasto Elbląg w którym teren niniejszego projektu planu przeznaczony był w tamtym czasie głównie na funkcje mieszkaniowe.

Trzeba tutaj wspomnieć o jednorodnej strukturze własności analizowanego terenu. Prawie cały obszar jest we władaniu Gminy Miasto Elbląg. Widocznym elementem własnościowym

jest wydzielony teren zbiornika na rzece Rubianka we władaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Z uwagi na powyższe można zakładać że realizacja zapisów obowiązujących mpzp nie będzie realizowana skoro przystąpiono do zmiany przeznaczenia tego terenu.

3. Powiązanie ustaleń projektu planu z innymi dokumentami oraz sposób realizacji celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu wspólnotowym, międzynarodowym i krajowym.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. nakłada obowiązek nie naruszania przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zapisów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Jednocześnie studium jako dokument wyrażający politykę przestrzenną na szczeblu lokalnym musi być zgodny z polityką przestrzenną prowadzoną na szczeblu wojewódzkim, a ta z krajową polityką przestrzenną. Wzajemne powiązanie tych dokumentów zapewnia spójne i całościowe kształtowanie przestrzeni oraz umożliwia przeprowadzanie inwestycji strategicznych w skali krajowej.

Zgodnie z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy - miasta Elbląg, uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej w Elblągu Nr XXVII/805/2022 z dnia 03.11.2022 r. przedmiotowy teren znajduje się w obrębie jednostki strukturalnej oznaczonej w rysunku studium symbolem **C7** - strefa z przewagą **funkcji produkcyjno-technicznych**. Zapisy dla tej jednostki:

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenu, w tym tereny wyłączone spod zabudowy:

- obszar rozwojowy wskazany do intensyfikacji zabudowy i zagospodarowania, funkcje wiodące to – zabudowa techniczno-produkcyjna, magazynowo-składowa, usługowa, infrastruktura gospodarowania odpadami;
- wskaźnik intensywności zabudowy dla całej jednostki C7 brutto (bez terenu zamkniętego, lasu) 0,36, dla poszczególnych działek budowlanych i terenów wskaźnik intensywności zabudowy należy określać w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;

- minimalny % powierzchni biologicznej działki budowlanej od 0 do 30 i relatywnie do tego wskaźnika należy określać maksymalną powierzchnię zabudowaną działki budowlanej w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
- wysokość zabudowy od 1 do 4 kondygnacji z możliwością korekt w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody i krajobrazu kulturowego:

- należy zabezpieczyć prawidłowe funkcjonowanie sieci hydrograficznej: rzek Dunówki, Rubianki .

Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:

- obszary i zasady ochrony należy ustalać w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, uwzględniając chronione obiekty i obszary ujęte w aktualnej gminnej ewidencji zabytków i rejestrze zabytków oraz wytyczne Gminnego Programu Ochrony Zabytków.

Obszar rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m²

Ze względu na przynależność do Unii Europejskiej Polska zobowiązana jest do przestrzegania prawa Unii oraz brania udziału w działaniach zapobiegawczych i regulujących w zakresie ochrony środowiska. Zadania priorytetowe to przede wszystkim: przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochrona różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie oraz lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych. Tworząc zapisy planu miejscowego należy uwzględniać cele ochrony środowiska wynikające z dokumentów rangi międzynarodowej. Środowiskowa polityka Unii Europejskiej oparta jest obecnie na siódmym Programie działań na rzecz ochrony środowiska, którego jednym z kluczowych elementów jest adaptacja do zmian klimatu, powiązana z wieloma innymi aspektami środowiskowymi, takimi jak: ochrona gleby, zrównoważone środowisko miejskie oraz zrównoważona ochrona wód. Program określa trzy obszary priorytetowe, w których należy podjąć więcej działań na rzecz ochrony środowiska przyrodniczego i zwiększenia odporności ekologicznej, przyspieszenia zasobooszczędnego rozwoju niskoemisyjnego oraz ograniczenia zagrożeń dla zdrowia i dobrostanu ludzi spowodowanych zanieczyszczeniem, substancjami chemicznymi i zmianą klimatu.

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe,

przyjęte przez stronę polską, w tym między innymi.:

- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekich odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.),
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem,

Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,

- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.,

oraz dyrektywy, rozporządzenia, decyzje Unii Europejskiej. Do ważniejszych z nich, których cele ochrony środowiska są istotne z punktu widzenia projektu studium zaliczyć należy:

- Dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory,
- Dyrektywę 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa,
- Dyrektywę Rady z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne,
- Dyrektywę 96/62/EU z dnia 27 września 1996 r. w sprawie jakości powietrza,
- Dyrektywę 96/61/EC z 24 września 1996 r. w sprawie zintegrowanego zapobiegania i ograniczania zanieczyszczeń,
- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
- Rozporządzenie Rady 3254/91/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody.

Poszczególne dyrektywy, międzynarodowe akty prawne zostały wdrożone do polskiego prawodawstwa i tym samym znalazły swoje odzwierciedlenie w projekcie planu, poprzez zamieszczenie zapisów dotyczących różnych aspektów środowiska, zwłaszcza w zakresie jego ochrony. Uzyskano w ten sposób wysoką zgodność z dokumentami planistycznymi różnego szczebla, co pozwala wnioskować, że związane z nimi cele będą osiągnęte również przez ustalenia funkcjonalne wynikające z projektu planu. Zostało utrzymane założenie strategiczne

dokumentów wszystkich poziomów, że celem generalnym rozwoju jest rozwój zrównoważony, przez który należy rozumieć zrównoważony udział wszystkich istotnych czynników ekologicznych, gospodarczych i społecznych.

Na szczeblu krajowym, cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe, w tym Polityka Ekologiczna Państwa 2030, która respektuje zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., mówiące o konieczności zapewnienia przez Rzeczpospolitą Polską ochrony środowiska kierując się zrównoważonym rozwojem oraz koniecznością zapewnienia przez władze publiczne bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom. Zasady te zostały uwzględnione przy sporządzaniu studium uwarunkowań kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miast Elbląg uwzględniona przy sporządzaniu studium, a do najważniejszych z nich, w kontekście zakresu ustaleń planistycznych, wymienić należy m.in.:

- zasadę równego dostępu do środowiska przyrodniczego - projekt planu poprzez zastosowane rozwiązań z zakresu ochrony środowiska sprzyja zachowaniu istniejącego zróżnicowania ekosystemu,
- zasadę uspołecznienia polityki ekologicznej – projekt dokumentu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko podlega procedurze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, która zapewnia czynny udział w procedowanym dokumencie wszystkim zainteresowanym stronom,
- zasadę prewencji – projekt planu na etapie planowania poszczególnych przedsięwzięć wybiera najbardziej optymalne kierunki zagospodarowania, a poprzez zastosowane rozwiązania z zakresu ochrony środowiska oraz uzbrojenia terenu ogranicza powstawanie zanieczyszczeń.

Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju oraz zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego w opracowanym dokumencie odbywać się będzie zatem poprzez szereg działań uwzględniających w/w dokumenty ustanowione na szczeblu krajowym i międzynarodowym, w tym: utrzymanie równowagi przyrodniczej, racjonalną gospodarkę istniejących zasobów i wartości środowiska przy uwzględnieniu uwarunkowań gospodarczych, społecznych, kulturowych i regionalnych, co ma sprzyjać trwałemu zrównoważonemu rozwojowi.

Prognoza zawiera opis metod analiz skutków realizacji ustaleń miejscowego planu na środowisko oraz sposób oddziaływania zapisów planu na poszczególne komponenty środowiska oraz zawiera propozycje metod przeprowadzania monitoringu realizacji ustaleń

planu i jego częstotliwość. Przeanalizowano również wszystkie aspekty środowiskowe, takie jak wpływ na obszary Natura 2000 (które nie występują w granicach obszaru opracowania). Jednocześnie określając w projekcie planu szczegółowe parametry zagospodarowania terenu i jego przeznaczenie wzięto pod uwagę możliwości przyjęcia nowej zabudowy na dany obszar oraz jego chłonność środowiskową, co zawiera się we wskaźnikach powierzchni zabudowy, powierzchni terenu biologicznie czynnego oraz wskaźniku intensywności zabudowy.

4. Wybrane cechy środowiska przyrodniczego

Obszar miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest położony w południowo-zachodniej części polodowcowej kępy wysoczyzny morenowej opadającej w kierunku Żuław Wiślanych (na zachód) oraz w kierunku doliny rzeki Babicy (poza granicą opracowania) – w kierunku południowym.

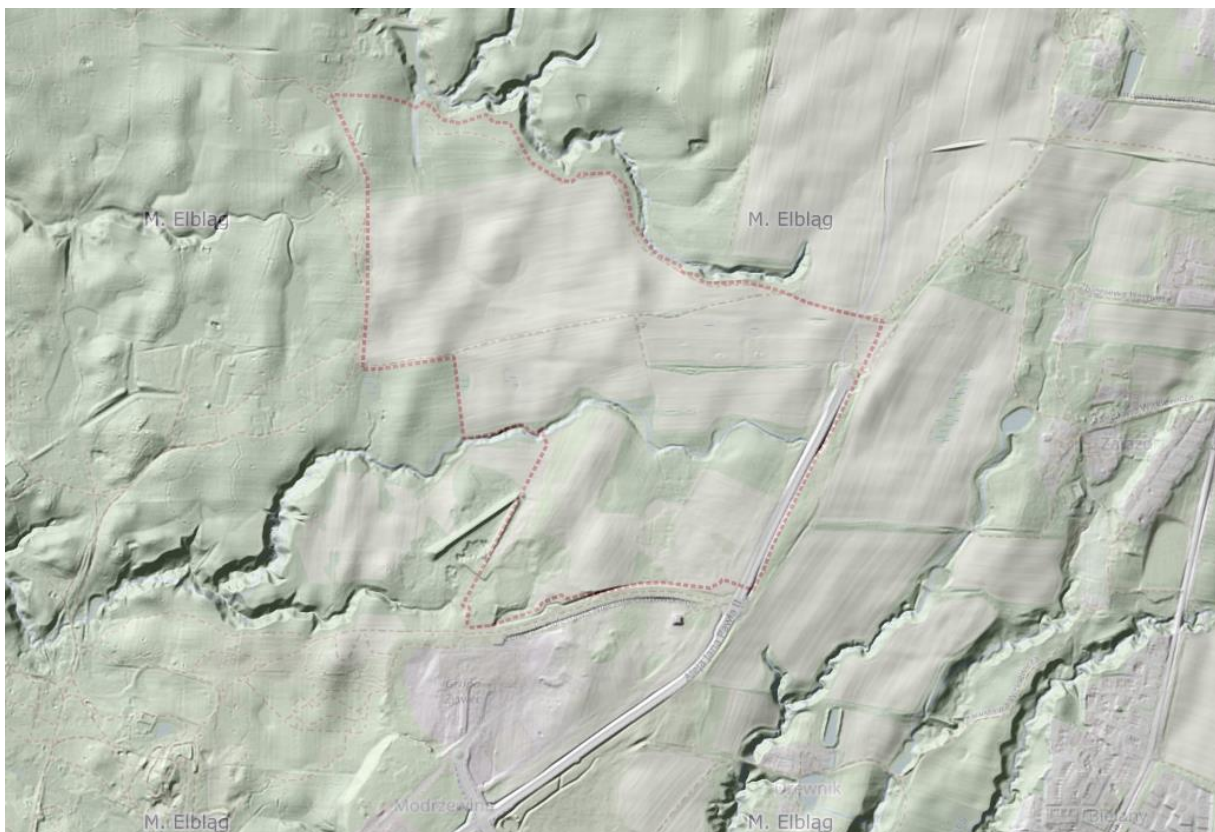
Obszar ten cechuje się dość skomplikowaną morfologią ze znacznym nagromadzeniem form powierzchni morenowej. Podstawową jednostką jest tutaj wysoczyzna morenowa powstała na zapleczu ciągu moren czołowych ostatniego zlodowacenia.

Rzeźba terenu

W rzeźbie analizowanego terenu wyróżnić można dwa podstawowe typy rzeźby, to jest wierzchowinową wysoczyznę morenową i liczne o różnej wielkości i głębokości doliny rzeczne. Wierzchowinowa wysoczyzna morenowa ma charakter pofałdowanej moreny dennej falistej, która porozcinana została dolinami rzecznyymi o przebiegu północ-południe oraz wschód-zachód. Są to rozległe płaty moreny falistej, rzadziej płaskiej porozcinane. Rzędne terenu objętego analizami wahają się od 46 m n.p.m w części północno-zachodniej, do 91 m n.p.m w części północno-wschodniej

Część północno-zachodnia jest najbardziej zróżnicowana pod względem morfometrycznym, znajdziemy tu wiele wzniesień i zagłębień terenu.

Pozostała część obszaru (wyłączając dolinę rzeki Dunówka) jest z reguły miarowo nachylona w kierunku południowo-zachodnim. W części centralnej wartości rzędnych wachają się od 60 m n.p.m. do 90 m n.p.m.

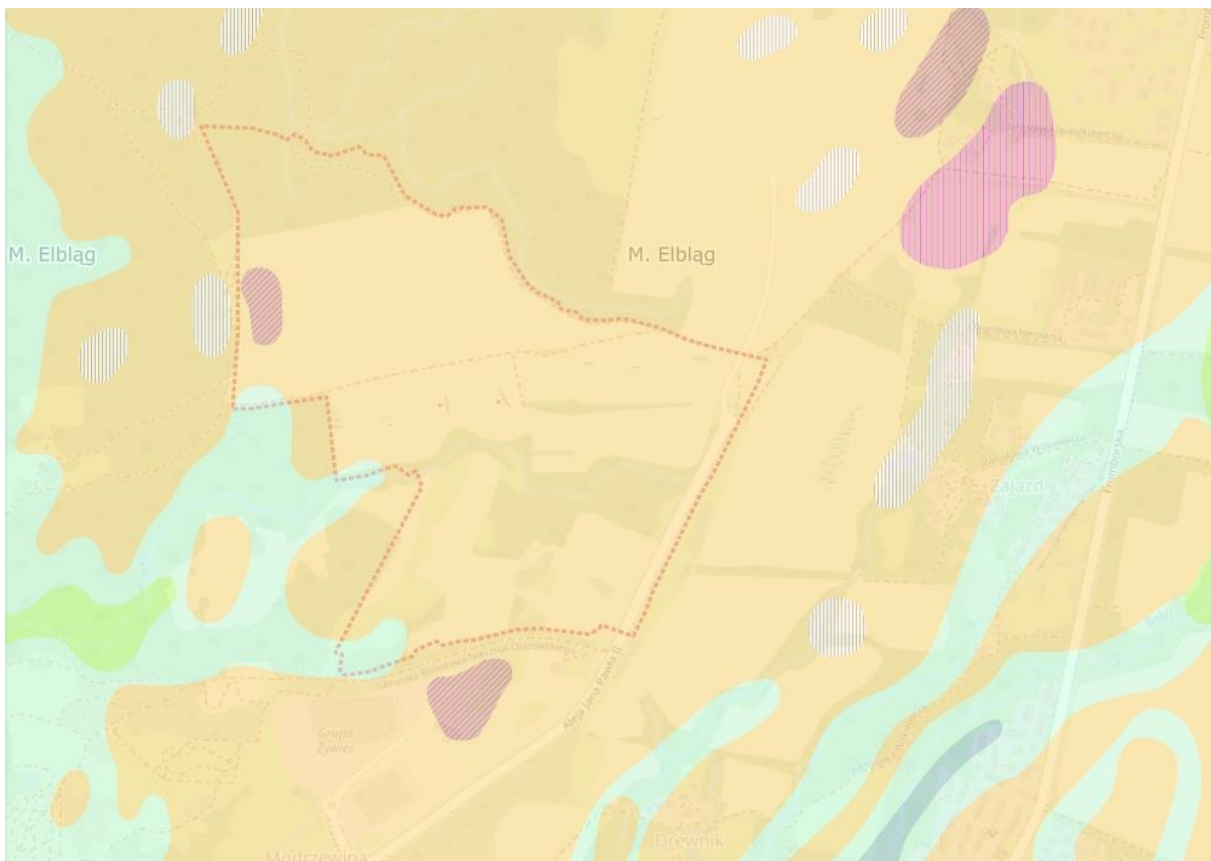
model terenu analizowanego obszaru – cieniowanie, www.geoportal.gov.pl

Spadki terenu są miejscami znaczne, a najwyższe występują w strefie krawędziowej dolin rzecznych i przekraczają 30 %, na pozostałych fragmentach wahają się w granicach 5 %. Rzeźba terenu na większości terenu posiada cechy naturalne.

Warunki gruntowo-wodne

Na terenie objętym analizami, podobnie jak na wszystkich innych obszarach młodoglacjalnych, wody gruntowe pierwszego poziomu wykazują ścisłą zależność od morfologii terenu i utworów zalegających w podłożu. Na tych terenach wody podziemne występują na różnych głębokościach, ale poniżej 2,5 - 3,0 m p.p.t, często występują w formie sączeń z utworach słabo przepuszczalnych przewarstwionych piaskami lub żwirami. Na głębokości od 0 do 1 m p.p.t. woda gruntowa występuje przede wszystkim w lokalnych zagłębieniach terenu, a na głębokości od 1 do 2 m p.p.t. w rejonach występowania piasków na glinach. Na powierzchni analizowanego obszaru dominują utwory gliniaste, są to gliny lekkie oraz gliny średnie. Grunty występujące na analizowanym terenie nadają się do bezpośredniego posadowienia oprócz nasypów niekontrolowanych i należy zaliczyć do pierwszej kategorii geotechnicznej.

W części zachodniej znajdziemy fragmenty piasków i mułków a w części południowo-zachodniej piaski i iły (osady jeziorne).

Fragment szczegółowej mapy geologicznej Polski, www.geolog.pgi.gov.pl

Teren objęty analizami nie jest włączony w granice systemu Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. W rejonie opracowania istnieje międzymorenowy GZWP 204 - Zbiornik Żuławy Elbląskie o zasobach 70 tys. m³/d, zalegający na głębokości 80 - 100 m ppt. W chwili obecnej wyłączony z użytkowania.

Gleba, elementy przyrody ożywionej

Pokrywa glebowa jest na znacznych obszarach dobrze wykształcona, a profil glebowy ma miąższość od 30 do 50 cm. Poprzez analogię można przypuszczać, że na utworach gliniastych i piaszczysto gliniastych, jakie dominują na analizowanym terenie wytworzyły się gleby bielicowe i pseudobielicowe.

Wizja terenowa obszaru wskazuje, iż na badanym obszarze występują grunty orne (najpewniej klasy IV), oraz użytki zielone z licznymi pojedynczymi płatami i smugami zadrzewień śródpolnych, w których dominują drzewa lekko nasienne – sosna czarna, brzoza i klon. Po likwidacji poligonu na terenach na których nie została wprowadzona produkcja rolnicza (centralna i północna część opracowania) można zaobserwować sukcesję roślinności niskiej i wysokiej, szczególnie w pobliżu cieków.

Ważnym składnikiem szaty roślinnej miasta są lasy porastające jego wschodnie i północne obrzeża. Stanowią składnik o największym stopniu naturalności oraz podstawowy łącznik pomiędzy systemem przyrodniczym zespołu miejskiego a systemem przyrodniczym Wysoczyzny Elbląskiej. Najczęściej występującymi w nich zbiorowiskami roślinnymi są kwaśna buczyna niżowa, żyzna buczyna niżowa, grad, łęg jesionowo-olszowy i ols porzeczkowy. Ich flora, nawet w granicach miasta jest bogata. Spotkać można w niej wiele gatunków podlegających ochronie. Spotykamy również gatunki charakterystyczne dla terenów górskich i podgórskich np. czosnek niedźwiedzi, żywiec cebulkowaty, skrzyp olbrzymi czy lepieźnik biały.

Zróżnicowanie siedlisk i zróżnicowanie szaty roślinnej znajduje swoje odbicie w bogactwie świata zwierzęcego. Uwarunkowania fizjograficzne oraz klimatyczne Wysoczyzny Elbląskiej, powodują, że jest to drugie miejsce na północy kraju, po Pojezierzu Kaszubskim, gdzie występują gatunki górskie (np. pluszcz, pliszka górską). Wiele gatunków zwierząt jest objętych ochroną. Lasy wysoczyzny, dzięki swoim walorom: bogatej bazie żerowej (bliskości akwenów wodnych), niedostępności (wąwozy, jary) stanowią idealne miejsce do przebywania bielika i orlika krzykliwego. Coraz częściej spotyka się jelenia sika, który znalazł znakomite miejsce do bytowania w lasach. Istnieje coraz większa grupa zwierząt, która potrafi przystosować się do zmian warunków otoczenia na terenach urbanizowanych i zasiedla ich obrzeża lub nawet wnika do obszarów śródmiejskich. Z jednej strony miasto niszczy naturalne układy przyrodnicze, które zastępuje sztucznymi składnikami środowiska, z drugiej jednak strony oferuje dostęp do nowych źródeł pożywienia, a także ochronę przed drapieżnikami. Do najczęściej spotykanych zwierząt leśnych występujących na terenie miasta zaliczyć można m.in.: lisa, dziką, kunę, jeża,

kreta, srokę, kawkę, wronę, gawrona, jastrzębia, wiewiórkę, ropuchę, kruka, mazurka, kosa, drozda, kwiczoła, kaczkę krzyżówkę i inne.

Na terenach ujętych w ewidencji jako lasy na analizowanym terenie obowiązują uproszczony plan urządzenia lasu położonego w na terenie Lasów Komunalnych Miasta Elbląg, na okres od 1.01.2016 r. do 31.12.2025 r.

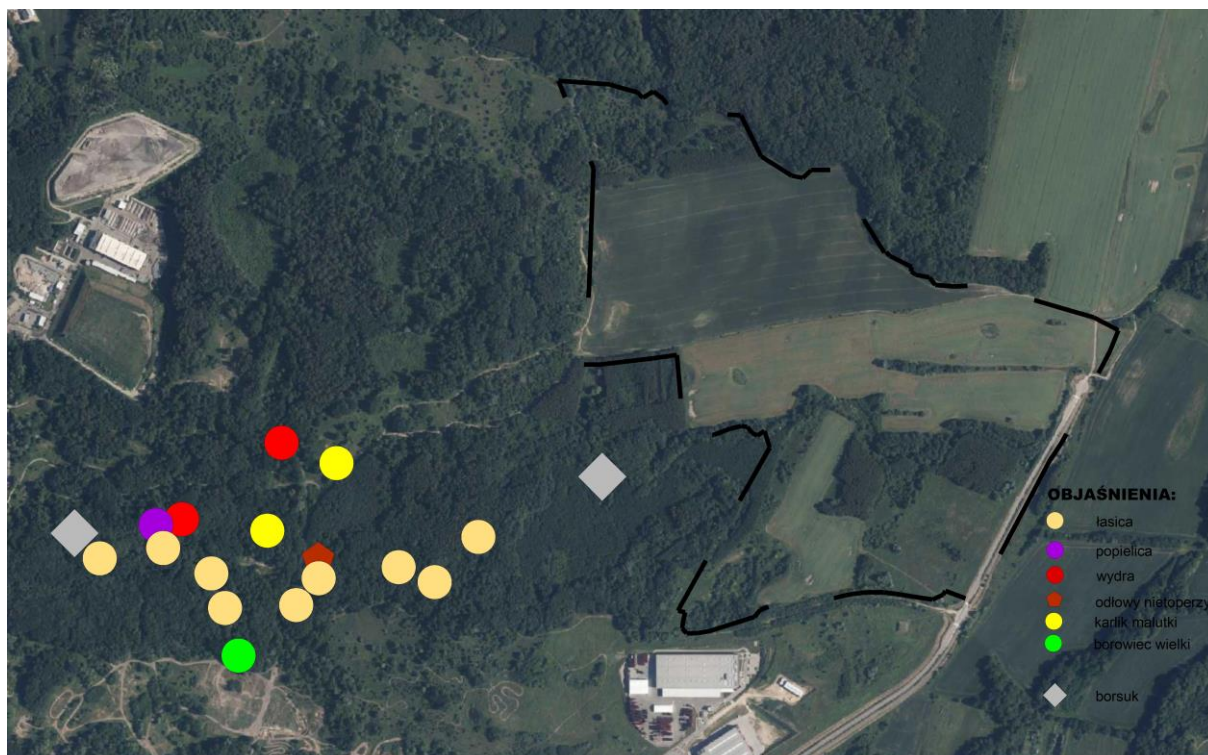
Lasy objęte uproszczonym planem urządzania lasu położone są w I Bałtyckiej Krainie Przyrodniczo-Leśnej, mezoregionie Wysoczyzny Elbląskiej (I-21). Gatunkiem tu dominującym jest brzoza.

Gatunki chronione fauny i flory

W roku 2013 zostało wykonane opracowanie inwentaryzacyjne składników fauny bezkręgowej, kręgowej (płazów, gadów i ssaków), flory naczyniowej i mikrobioty („flory” grzybów i porostów) objętych prawną ochroną bądź wymienionych w załącznikach Dyrektywy Rady Europejskiej.

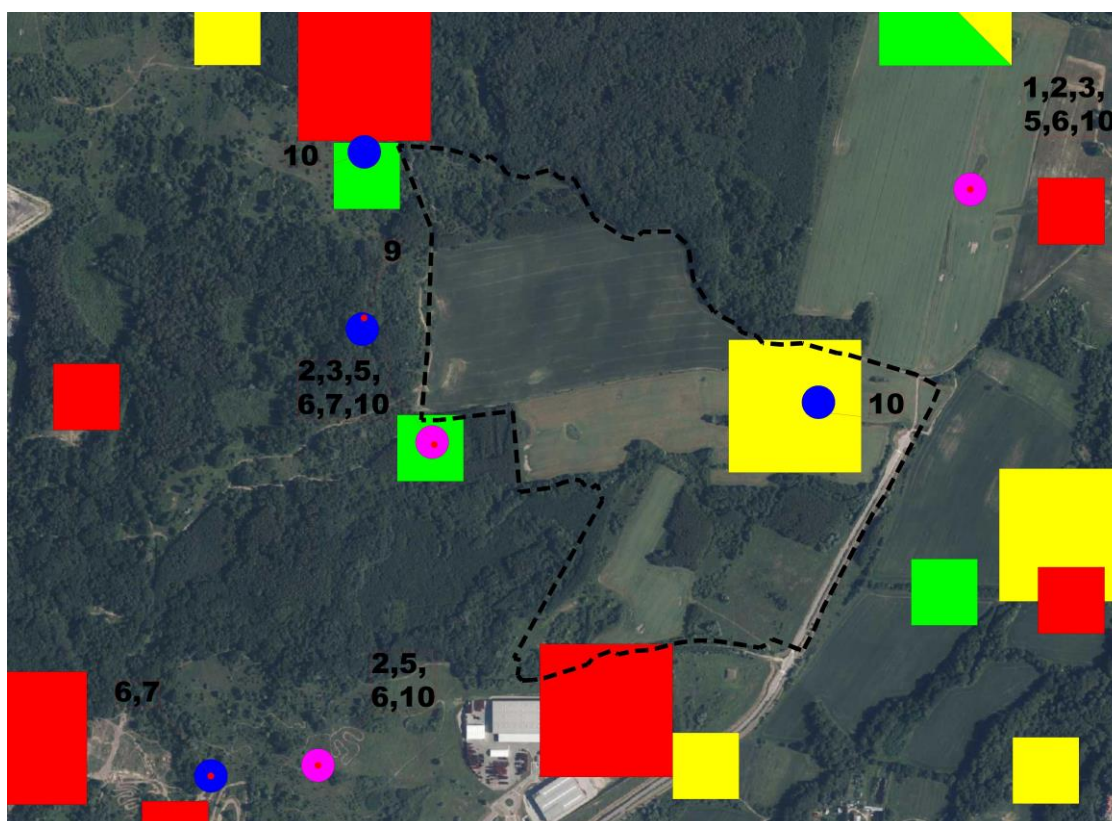
Przeprowadzone prace pozwoliły stwierdzić występowanie w granicach opracowania zarówno gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. z dnia 28.12. 2016r, poz. 2183) i Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 5.01.2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2012 Nr 81), jak i gatunków ujętych w załącznikach Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21.05.1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.Urz.WE L 206 z 22.7.1992, str. 7). Grupa gatunków objęta jest ponadto zapisami Konwencji o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, tzw. Konwencji Bońskiej, a także Konwencji o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, zwanej Konwencją Berneńską. Szereg gatunków zamieszczonych jest ponadto na krajowych lub regionalnych czerwonych listach gatunków zagrożonych z różną oceną zagrożenia.

Terriofauna

Nie stwierdzono występowania gatunków chronionych ssaków na obszarze analizy

Herpetofauna

OBJAŚNIENIA:

STWIERDZONE GATUNKI PŁAZY

1. **Traszka grzebieniasta** *Triturus cristatus*
2. **Traszka zwyczajna** *Lissotriton vulgaris*
3. **Kumak nizinny** *Bombina bombina*
4. **Ropucha szara** *Bufo bufo*
5. **Rzekotka drzewna** *Hyla arborea*
6. **Żaba jeziorkowa** *Pelophylax lessonae*
7. **Żaba wodna** *Pelophylax esculentus*
8. **Żaba śmieszka** *Pelophylax ridibundus*
9. **Żaba trawna** *Rana temporaria*
10. **Żaba moczarowa** *Rana arvalis*

GADY

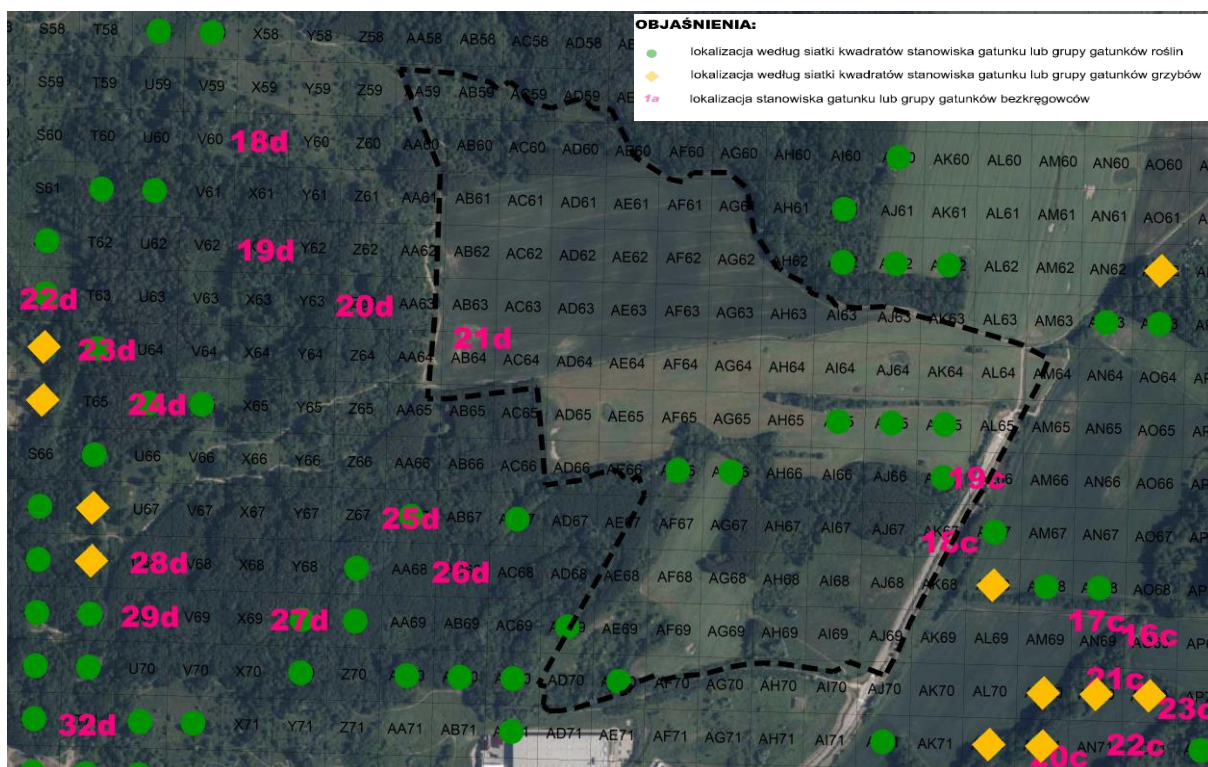
- **Padalec zwyczajny** *Anguis fragilis*
- **Jaszczurka zwinka** *Lacerta agilis*
- **Jaszczurka żyworodna** *Zootoca vivipara*
- **Zaskroniec zwyczajny** *Natrix natrix*

STANOWISKA ROZRODU I WYSTĘPOWANIA

- stanowisko stwierdzonego rozrodu i występowania
 - cenne stanowisko stwierdzonego rozrodu i występowania
- teren powszechnego występowania gatunku, ponad 4 obserwacje (stwierdzenia) w kwadracie o boku 300 m
- teren stwierdzonego występowania gatunku, około 1 - 4 obserwacje (stwierdzenia) w kwadracie o boku 150 m

Na obszarze opracowania stwierdzono występowanie gatunku *żaba moczarowa* objętego ścisłą ochroną gatunkową, a także powszechne występowanie gatunku *jaszczurka żyworodna*.

rośliny -grzyby – bezkręgowce

Rośliny chronione

AE 70		Lokalizacja: Modrzewina		ATPOL: DB 05	
Lp.	Gatunki*	Ilościowość**		Uwagi	

			I	II	III	IV	V		
1.	<i>Viburnum opulus</i> kalina koralowa	ch	●					zadrzewienie nad wilgotnym rowem	
AF 66		Lokalizacja: Modrzewina - N					ATPOL: DB 05		
Lp.	Gatunki*		Ilościowość**					Uwagi	
			I	II	III	IV	V		
1.	<i>Epipactis helleborine</i> kruszczyk szerokolistny	CH			●			skraj zarośli i płatu szuwarów wzdłuż Dunówki	
2.	<i>Viburnum opulus</i> kalina koralowa	ch			●			zarośla wzdłuż Dunówki	
AG 66		Lokalizacja: Modrzewina - N					ATPOL: DB 05		
Lp.	Gatunki*		Ilościowość**					Uwagi	
			I	II	III	IV	V		
1.	<i>Galium odoratum</i> przytulia (marzanka) wonna	ch				●		zarośla wzdłuż Dunówki	
2.	<i>Viburnum opulus</i> kalina koralowa	ch		●				zarośla wzdłuż Dunówki	
AI 65		Lokalizacja: Modrzewina - N					ATPOL: DB 05		
Lp.	Gatunki*		Ilościowość**					Uwagi	
			I	II	III	IV	V		
1.	<i>Viburnum opulus</i> kalina koralowa	ch	●					zarośla na miedzy	
AJ 65		Lokalizacja: Modrzewina - N					ATPOL: DB 05		
Lp.	Gatunki*		Ilościowość**					Uwagi	
			I	II	III	IV	V		
1.	<i>Viburnum opulus</i> kalina koralowa	ch	●					zarośla na miedzy	
AK 65		Lokalizacja: Modrzewina - N					ATPOL: DB 05		
Lp.	Gatunki*		Ilościowość**					Uwagi	
			I	II	III	IV	V		
1.	<i>Viburnum opulus</i> kalina koralowa	ch	●					zarośla na miedzy	
AK 66		Lokalizacja: Modrzewina - N					ATPOL: DB 05		
Lp.	Gatunki*		Ilościowość**					Uwagi	
			I	II	III	IV	V		

1.	<i>Viburnum opulus</i> kalina koralowa	ch	●					olszyna u źródeł Dunówki
----	---	----	---	--	--	--	--	-----------------------------

* CH – objęty ochroną ścisłą, ch – objęty ochroną częściową, Nt – z zał. II Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21.05.1992 r.

** I - 1 okaz, II - grupa kilka okazów (2-10), III - grupa do kilkudziesięciu okazów, IV - liczne, pojedynczo lub w małych grupach luźno rozproszone na znacznym terenie, V - masowe lub w dużych grupach szeroko rozproszone

Bezkęgowce chronione :

Stanowisko	Dzielnica / Gatunek z kategorią klasyfikacyjną	Opis stanowiska/siedlisko
Drewnik - Bielany - Zajazd		
18c	<i>Bombus lucorum</i> (Trzmiel gajowy) ¹ <i>Sympetrum fonscolombii</i> (Szablak wędrowny) ¹⁰	Teren otwarty (łąka)
19c	<i>Bombus terrestris</i> (Trzmiel ziemny) ²	Teren otwarty (łąka)
Rubno - Osada Rangóry - Modrzewina		
24d	<i>Carabus granulatus</i> (Biegacz granulowany) ¹	Teren leśny

Kategorie klasyfikacyjne gatunków:

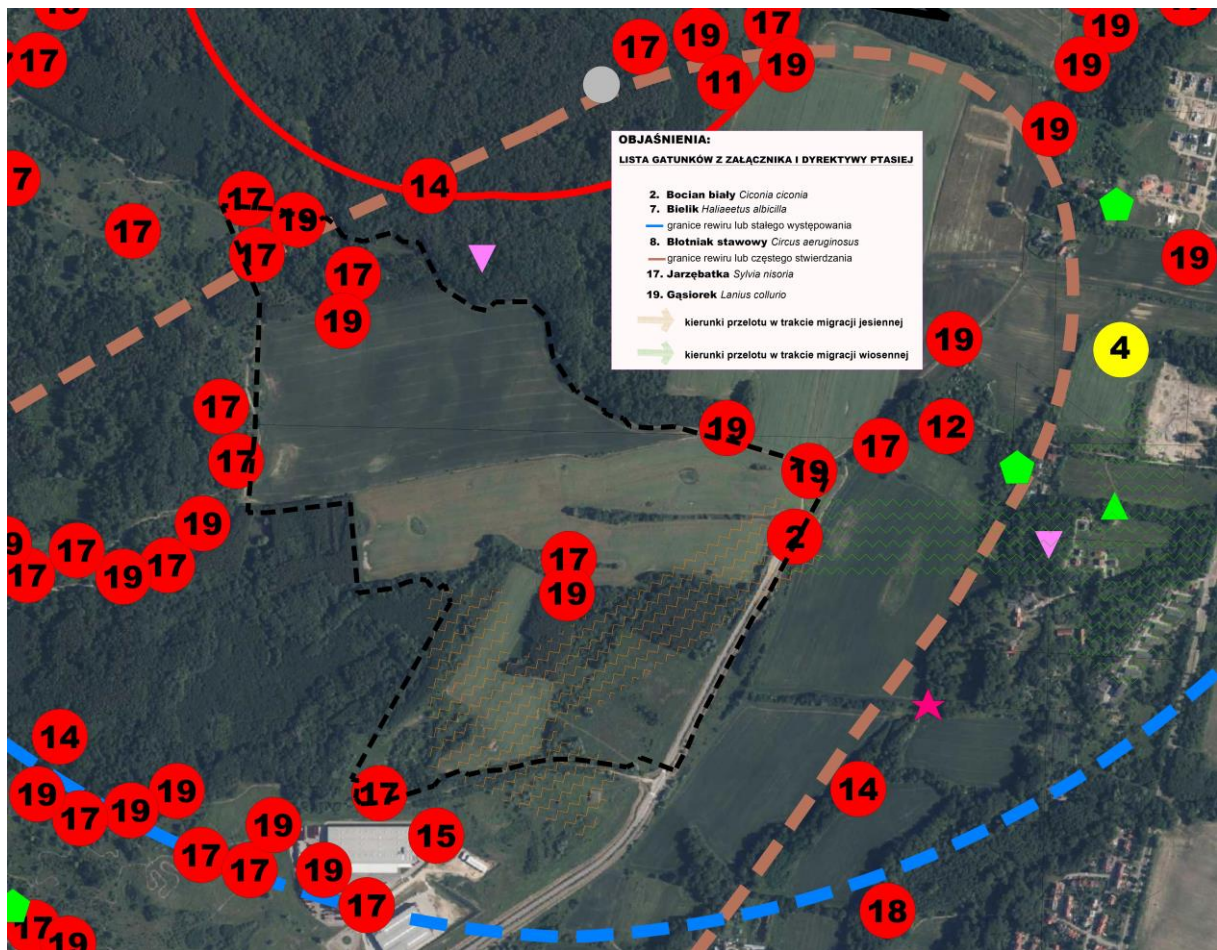
1 - gatunek dziko występujący objęty ochroną ścisłą

2 - gatunek dziko występujący objęty ochroną częściową

10 - inne (gatunek rzadki, pierwsze stwierdzenie na badanym terenie; gatunek ważny z gospodarczego punktu widzenia o wzrastającym zagrożeniu).

Na obszarze analizy nie stwierdzono chronionych gatunków grzybów

W roku 2013 zostało wykonane opracowanie wykonanie inwentaryzacji przyrodniczej w zakresie zbadania ornitofauny obszaru w granicach administracyjnych gminy miasta Elbląg. Inwentaryzacja w granicach niniejszego opracowania przedstawia się następująco:

Należy zaznaczyć iż lasy w dolinie rzeki Dunówki i Rubianki posiadają największą w granicach miasta populację lęgową Jarzębki i Gąsiorka – gatunków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej;

Zasady ochrony gatunkowej w Polsce określa Ustawa o ochronie przyrody. Ma ona na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących roślin, grzybów i zwierząt oraz ich siedlisk, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej. W stosunku do gatunków objętych ochroną gatunkową obowiązują określone zakazy (zabijania, zbierania, przetrzymywania, niszczenia ich siedlisk, handlowania, wywożenia za granicę, płoszenia itp.). Na odstępstwa od zakazów zezwolenie wydaje Generalny lub Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Hydrografia

Teren objęty analizami położony jest na obszarze wododziałowym pomiędzy dopływami zlewni rzeki Elbląg a zlewni Zalewu Wiślanego. Teren zlokalizowany w centralnej i zachodniej części należy do zlewni polderu Rubno "1" (zlewnia Zalewu Wiślanego),

natomiast tereny położone w południowo - wschodnim fragmencie należą do zlewni Babicy (dopływ rzek Elbląg). Na tych terenach wody powierzchniowe reprezentowane są przez ciekі stałe i okresowe odwadniające strefę wysoczyzny morenowej, oraz różnej wielkości obszary stałe bądź okresowo podmokłe.

Istotnym elementem sieci hydrograficznej jest rzeka Dunówka przepływająca przez centralną część opracowania, a także rzeka Rubianka stanowiąca północną granicę analizowanego terenu.

Na informację o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego tutejszy organ otrzymał od PGWWP informację o licznych żerowiskach bobrów na cieku Dunówka. Wizje terenowe przeprowadzone przez autora opracowania przez autora opracowania nie stwierdziły śladów ich bytowania w granicach opracowania. Najprawdopodobniej bobry żerują w niższym biegu rzeki, w miejscach gdzie jej nurt jest większy.

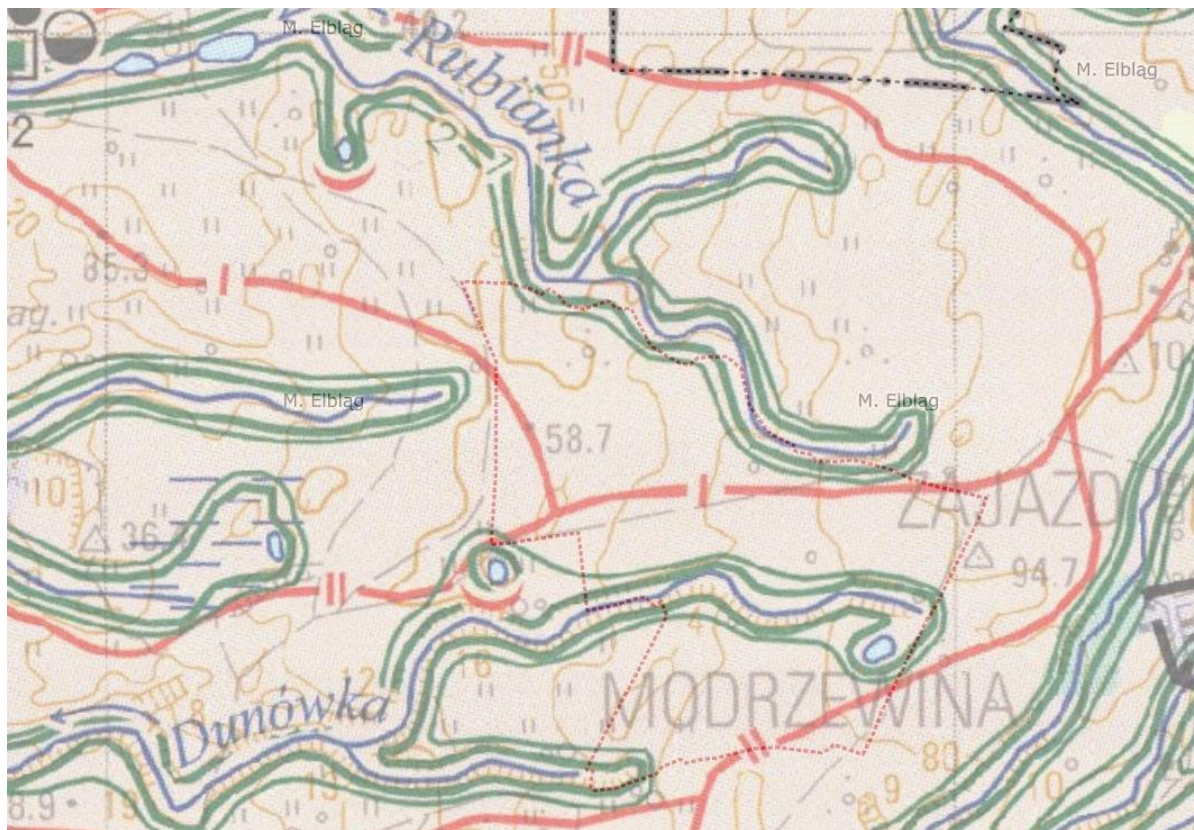
Rzeka Dynówka

Dynówka jest prawostronnym dopływem rzeki Elbląg. jej długość wynosi około 4,5 km, a powierzchnia zlewni 2,5 km. Jej zlewnia charakteryzuje się dużymi deniwelacjami, jarami o zalesionych i zakrzaczonych stokach. Jej źródłem jest wylot zbieracza drenarskiego o średnicy 15 cm. Ciek ten posiada charakter górski. W górnym odcinku płynie ona jarami pomiędzy wzniesieniami morenowymi, przechodzącymi w szerokie doliny. Spadki zboczy są bardzo duże i osiągają niekiedy 45° a odcinkami przechodzą w urwiska, Poza terenem Modrzewiny spadki zboczy są dużo niższe. Na obszarze zlewni występują gleby przepuszczalne – piaski i gliny piaszczyste. Dno koryta rzeki jest piaszczysto-kamieniste z głazami narzutowymi. Strome stoki jarów porośnięte są drzewami i krzakami. Natomiast ujściowy odcinek rzeki o długości 1230 mb to sztuczne ogroblowane koryto, odprowadzające wodę tranzytem z terenów wysoczyzny przez tereny depresyjne polderu Rubno 43 do rzeki Elbląg, przy Miejskiej Oczyszczalni Ścieków w Elblągu. Rzeka jedynie na ujściowym, obwałowanym odcinku posiada uregulowane koryto. Nadmierne spadki nieuregulowanego odcinka powyżej obwałowań są przyczyną ruchu rumowiska. Obecnie w korycie potoku i jego zlewni w ostatnich latach podczas intensywnych opadów czy roztopów nie obserwowano zagrożeń czy niekorzystnych zjawisk.

Rzeka Rubianka

Rzeką Rubianka znajdują się w zlewni Zalewu Wiślanego. Zlewnia potoku charakteryzuje się podobnymi warunkami geomorfologicznymi jak sąsiadująca z nimi Dynówka. Powierzchnia zlewni wynosi około 10,9 km². Na potoku Rubianka znajdują się dwa suche zbiorniki w km 1+200 i km 2+300 zbudowane poprzez przegrodzenie doliny potoku zapora ziemną z urządzeniami upustowymi i przelewowymi. Obecna funkcja obu zbiorników o łącznej

pojemności 20 tys. m³, polega wyrównywaniu przepływu w potoku poprzez okresowe retencjonowanie wody bezpośrednio po intensywnych opadach czy roztopach. Urządzenia upustowe w zaporach o ograniczonych przekrojach zmniejszają i wyrównują odpływ wody. Zbiornik numer dwa znajduje się na terenie opracowania. Jest zarządzany przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

Wycinek mapy hydrograficznej analizowanego terenu, www.geoportal.gov.pl

Rola obydwu potoków potoku wzrośnie z chwilą rozbudowy terenu Modrzewiny, ponieważ będą to naturalne odbiorniki wód opadowych z tego obszaru. Dlatego podczas rozbudowy terenu Modrzewina i budowy kanalizacji deszczowej w jego zlewni niezbędne będzie równoległe tworzenie retencji lub przebudowy koryt potoków.

Obszar opracowania nie stanowi obszaru szczególnego zagrożenia powodzią (raz na 100 lat) w rozumieniu ustawy Prawo Wodne.

Rzeki biorące początek na Wysoczyźnie Elbląskiej Rubianka i Dunówka, są ciekami typowo górskimi, charakteryzują się nagłymi przyborami wody. Duże spadki dna i związane z tym duże prędkości wody są przyczyną erozji dna i skarp cieków. Wymyte ze skarp rumowisko odkłada się w dolnych biegach rzek powodując zamulanie koryt i zmniejszając ich przepustowość. Może to zwiększać zagrożenie powstawania zjawisk powodziowych na obszarach zagospodarowanych zabudowanych.

Klimat lokalny, stan aerosanitarny, klimat akustyczny

W rejonie Elbląga dominuje cyrkulacja strefowa powietrza, zwłaszcza zachodnia. Dominacja splotu mas powietrza z sektorów zachodnich (z terenu Żuław) zaznacza się najbardziej zimą i jesienią i wynosi 60%. Duży udział cyrkulacji powietrza zimą zaznacza się także z kierunku południowego (15%). Na przełomie wiosny i lata dominuje cyrkulacja powietrza z sektorów południowych (45%). Najbardziej masy powietrza splotują z kierunku północnego, osiągając największe częstotliwości wiosną. Wiatry w skali makro dominują w rejonie Elbląga z sektorów: zachodniego i południowego. Zimą dominuje sektor południowy i wschodni. Wiosną zaznacza się przewaga wiatrów północnych i północno-wschodnich, zaś latem przeważają wiatry południowo-zachodnie i zachodnie. Wiatry południowo-zachodnie wieją najczęściej jesienią. Średnie prędkości wiatrów wahają się między 3 - 6 m/s. Wiatry silne (>10 m/s) występują do 55 dni w roku.

Ilość opadów jest uzależniona m. in. od ekspozycji terenu na wiatry zachodnie (deszczonośne). W Elblągu notuje się opad w ilości 657 mm (okres 1951-1994). Opady występują średnio przez 174,8 dni w roku (okres 1985-1994). Wilgotność względna waha się od 70-89% (średnio 80%). Najwyższe miesięczne wartości występują w listopadzie i grudniu. Średnio przez 124 dni w roku wilgotność względna przekracza 80 %, a więc jest duża (okres 1975-1994).

Średnia roczna temperatura powietrza wynosi w Elblągu 7,7°C. Najniższe temperatury notuje się w styczniu (-2,2°C), zaś najwyższe w lipcu (17,3°C). W roku notuje się 305 dni z temperaturą >0°C. Poniżej 0°C notuje się w Elblągu średnio 95 dni w roku (okres 1975- 94).

Obszar opracowania należy do suchych i dobrze przewietrzanych. Sprzyja temu przeważająca na obszarze planu ekspozycja zachodnia i południowa. Miejscem okresowej koncentracji zimnych mas powietrza będą doliny rzek.

Najbardziej aktualną na dzień sporządzenia niniejszego opracowania jest Roczna Ocena Jakości Powietrza w Województwie Warmińsko-Mazurskim, Raport Wojewódzki za rok 2022 który zawiera poniższe konkluzje:

- Roczna suma opadów atmosferycznych w 2022 w województwie warmińsko mazurskim wyniosła na stacjach w: Olsztynie 486,9 mm, Elblągu 699,2 mm, Kętrzynie 398,1 mm, w Mikołajkach 522,2 mm. Największą miesięczną sumę opadów zanotowane w sierpniu na stacji w Mikołajkach (113,4 mm), natomiast w marcu na stacji w Olsztynie i Elblągu nie zanotowano żadnego opadu atmosferycznego.

Maksymalną dobową sumę opadów zaobserwowano na stacji w Elblągu, w lipcu (32,4 mm).

- Obszar województwa warmińsko-mazurskiego w klasyfikacji termicznej powietrza, w roku 2022 został skalsyfikowany jako bardzo ciepły. Średnia roczna temperatura na stacjach i posterunkach meteorologicznych zlokalizowanych w Olsztynie, Elblągu, Kętrzynie i Mikołajkach nie była zróżnicowana i wahała się od 8,4°C do 8,9°C. Najwyższą średnią miesięczną temperaturę w województwie odnotowano w sierpniu na stacji w Kętrzynie (21,3°C). Najniższą średnią miesięczną temperaturę odnotowano w grudniu (-1,1°C), na stacji meteorologicznej zlokalizowanej w Elblągu. Absolutna temperatura maksymalna w województwie wynosiła 33,8°C (w lipcu), a absolutna temperatura minimalna wyniosła: — 11,8°C (w grudniu), obie wartości wystąpiły na stacji w Olsztynie. W odniesieniu do normy wieloletniej odchylenie średniej miesięcznej temperatury w sezonie letnim mieściło się w przedziale 1,2 °C do 1,6 °C, natomiast w okresie zimowym wynosiło ok. 1,5 °C. Najniższą średnią miesięczną temperaturę w roku 2022 w województwie Warmińsko Mazurskim odnotowano w grudniu (-1,1°C), na stacji meteorologicznej zlokalizowanej w Elblągu.
- Na terenie województwa warmińsko-mazurskiego w Mikołajkach odnotowano 1860,1 godzin słonecznych, w Elblągu 2146,4 godzin słonecznych, a w Kętrzynie 1867,7 godzin słonecznych.

Zanieczyszczenie środowiska atmosferycznego stanowią wszystkie substancje stałe, ciekłe lub gazowe, których udziały w powietrzu przekraczają średnią zawartość tych substancji w czystym powietrzu. Zanieczyszczenia powietrza są emitowane do atmosfery w wyniku działalności samej przyrody (emisja naturalna) lub w wyniku działalności ludzkiej (emisja antropogeniczna, na którą składa się emisja z działalności przemysłowej, z sektora bytowego oraz emisja komunikacyjna)

Ze względu na rodzaj źródła wyróżniamy:

- emisję punktową – zorganizowaną emisję powstającą w wyniku energetycznego spalania paliw i przemysłowych procesów technologicznych;
- emisję liniową (komunikacyjną) – pochodzącą z transportu samochodowego, kolejowego, wodnego i lotniczego;
- emisję powierzchniową – zanieczyszczenia komunalne pochodzące z palenisk domowych, gromadzenia i utylizacji ścieków i odpadów.

Na obszarze województwa warmińsko-mazurskiego zostały ustalone trzy strefy, w których co roku wykonywana jest ocena jakości powietrza. Jakość powietrza w Elblągu oceniana jest przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w ramach corocznej oceny strefy miasto Elbląg (PL 2802). Ocena jakości powietrza pod kątem ochrony zdrowia ludzi obejmuje analizę stężeń 12 wskaźników: dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂), tlenku węgla (CO), pyłu PM₁₀, pyłu PM_{2,5}, benzenu (C₆H₆), kadmu (Cd), niklu (Ni), ołowiu (Pb), arsenu (As) oraz benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀ i ozonu troposferycznego (O₃).

W roku 2022 klasyfikacji dokonano oddzielnie dla każdego zanieczyszczenia i kryterium oceny, biorąc pod uwagę najwyższe stężenia zanieczyszczeń na obszarze podlegającym ocenie.

Na obszarze województwa warmińsko-mazurskiego, w ostatnich latach występuje niski poziom zanieczyszczenia powietrza (poniżej poziomów dopuszczalnych/docelowych) dla następujących substancji: dwutlenek siarki, benzen, tlenek węgla, dwutlenek azotu oraz oznaczane w pyłe zawieszonym PM₁₀ metale: ołów, kadm, arsen i nikiel. Dla tych zanieczyszczeń, w ostatnim dziesięcioleciu, ani razu nie stwierdzono przekroczenia poziomów normatywnych, a strefy były klasyfikowane do klasy A.

Na podstawie klasyfikacji stref województwa warmińsko-mazurskiego za rok 2022 stwierdzono potrzebę realizacji działań naprawczych mających na celu poprawę jakości powietrza ze względu na ochronę zdrowia ludzi dla strefy warmińsko-mazurskiej, która została zakwalifikowana do klasy C ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu. W przypadku pyłu zawieszonego PM₁₀ w porównaniu z rokiem 2021 nastąpiła zmiana klasyfikacji strefy warmińsko-mazurskiej z A na C. Największym problemem w skali województwa warmińsko-mazurskiego są wysokie stężenia benzo(a)pirenu zawartego w pyłe zawieszonym PM₁₀. Podobnie jak w latach poprzednich, wysokie wartości stężeń tego zanieczyszczenia rejestrowano w okresach grzewczych (styczeń — marzec, październik — grudzień). Przekroczenie średniorocznego poziomu docelowego B(a)P wystąpiło w 2022 r. na czterech z ośmiu stacji pomiarowych w województwie. Problem ten dotyczy głównie miast gminnych i powiatowych w województwie. Jako główną przyczynę przekroczeń wskazuje się „niską” emisję pochodzącą z indywidualnego ogrzewania budynków.

W ostatnim dziesięcioleciu na poszczególnych stacjach można zauważyć stopniową poprawę jakości powietrza pod względem poziomu zanieczyszczenia pyłem. Jednakże wysokie dobowe stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ rejestrowane w sezonie grzewczym roku pozostają istotnym

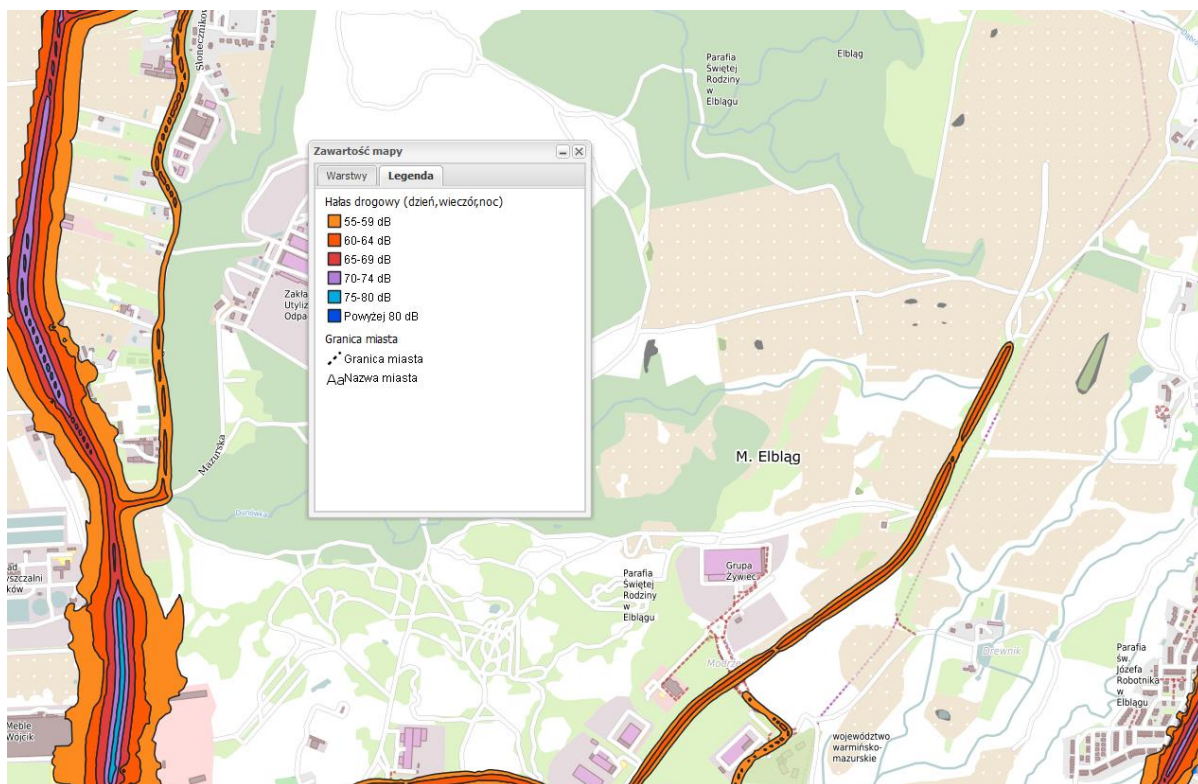
problemem. Na tle województwa w 2022 roku wyróżniło się Nowe Miasto Lubawskie, gdzie zarejestrowano najwyższe średnioroczne stężenie pyłu zawieszonego PM10 oraz zarejestrowano największą liczbę dni z przekroczeniami poziomu dopuszczalnego dla stężeń 24-godzinnych. Rok 2022 był pierwszym, w którym ocena jakości powietrza została wykonana w oparciu o pomiary ze stacji w Nowym Mieście Lubawskim były brane pod uwagę w ocenie (stacja została uruchomiona w kwietniu 2021 roku). Problem ponadnormatywnych stężeń pyłu zawieszonego PM10 dotyczył w 2022 r. gmin zlokalizowanych na terenie powiatu nowomiejskiego tj. gmina Nowe Miasto Lubawskie (miejska i wiejska) oraz gmina Kurzętnik. W województwie warmińsko-mazurskim stężenie średnio roczne pyłu zawieszonego PM2,5 w okresie ostatnich dziesięciu lat ani razu nie zostało przekroczone.

We wszystkich strefach województwa został przekroczony poziom celu długoterminowego ozonu ze względu na ochronę zdrowia ludzi — klasa D2. W sezonie letnim rejestrowany jest wzrost stężeń ozonu, spowodowany obecnością w atmosferze jego prekursorów oraz w dużej mierze warunkami meteorologicznymi. W 2022 r. w województwie warmińsko-mazurskim nie stwierdzono przekroczenia poziomu docelowego ozonu określonego dla kryterium ochrony zdrowia. Natomiast

podobnie jak w latach poprzednich, wystąpiło przekroczenie poziomu celu długoterminowego. W odniesieniu do kryterium ochrony roślin, w 2022 r. pomiary jakości powietrza oraz wyniki modelowania nie wykazały przekroczeń poziomów docelowych w województwie warmińsko-mazurskim. Natomiast, podobnie jak w roku ubiegłym został przekroczony poziom celu długoterminowego ozonu. Działania w zakresie poprawy jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim są realizowane w ramach programów ochrony powietrza dla poszczególnych stref województwa.

Poza granicą opracowania w kierunku zachodnim zlokalizowane jest składowisko odpadów (PSZOK) – które może potencjalnie stanowić źródło zanieczyszczenia odorami dla analizowanego terenu.

Miasto posiada aktualną mapę akustyczną z roku 2022 oraz Program ochrony przed hałasem dla miasta Elbląg. Głównym źródłem hałasu, którego uciążliwość jest odczuwalna przez największą grupę mieszkańców miasta Elbląga jest hałas drogowy.

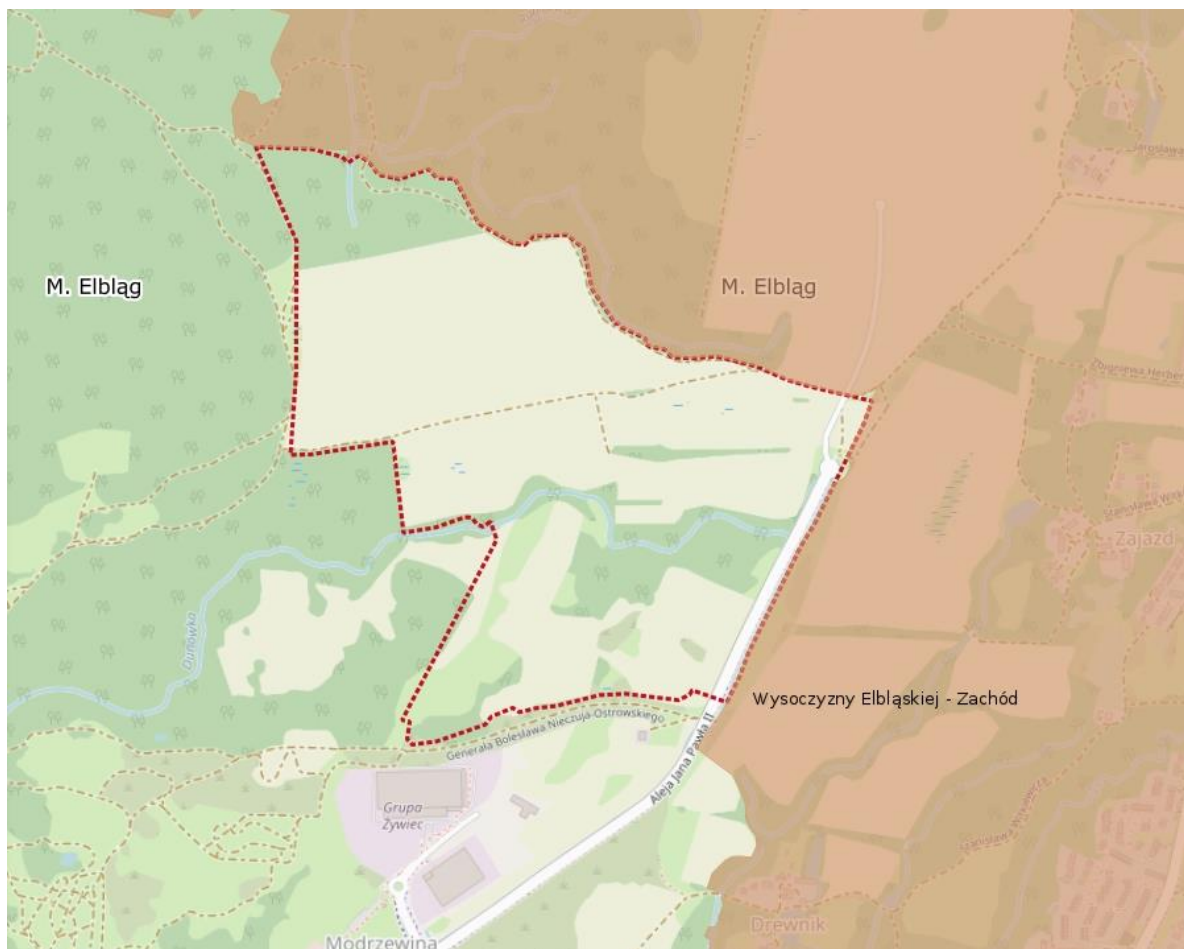
Wycinek aktualnej mapy akustycznej Miasta Elbląg

Na terenie opracowania aktualnie nie ma zagrożenia hałasem. Jedynym ponadnormatywnym źródłem jest znajdująca się poza granicami opracowania Aleja Jana Pawła II.

Na informację o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego tutejszy organ otrzymał informację od Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji Ośrodek Zamiejscowy w Olsztynie o potencjalnym narażeniu obszaru opracowania na ponadnormatywny hałas wynikający z użytkowania obiektu wojskowego (plac ćwiczeń).

5. Prawna ochrona przyrody i krajobrazu

Wschodnia i północna granica opracowania przebiega wzdłuż granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Wysoczyzny Elbląskiej Zachód.

Źródło <https://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Ponadto granica analizowanego obszaru położona jest w odległości:

- około 2,5 km od granicy Parku Krajobrazowego Wysoczyzny Elbląskiej,
- około 2,7 km od granicy rezerwatu przyrody Zatoka Elbląska
- około 3 km od granicy obszaru mającego znaczenia dla Wspólnoty „Zalew Wiślany i Mierzeja Wiślana” PLH280007,
- około 3 km od granicy obszaru specjalnej ochrony ptaków „Zalew Wiślany” PLB280010,
- około 4,5 km od granicy Obszar Chronionego Krajobrazu Rzeki Nogat,
- około 5,3 km od granicy Obszar Chronionego Krajobrazu Jeziora Drużno,
- około 5,3 km od granicy obszaru specjalnej ochrony ptaków „Jezioro Drużno” PLB

280013,

- około 5,8 km od granicy obszaru mającego znaczenia dla Wspólnoty „Jezioro Drużno” PLH 280008.
- około 6,8 km od granicy obszaru mającego znaczenia dla Wspólnoty „Doliny Erozyjne Wysoczyzny Elbląskiej” PLH 280029,

PLH 280007 Zalew Wiślany i Mierzeja Wiślana

Ostoja obejmuje polską część płytkiego (2,3 m średnio) zalewu przymorskiego, o słonawej wodzie, wraz z Mierzeją Wiślaną oddzielającą go od Bałtyku oraz wąski pas depresyjnych najczęściej terenów lądowych, przylegających od strony południowej do Zalewu, będących w przeszłości częścią jego wód. Do Zalewu wpada wiele rzek: kilka ramion Wisły, Elbląg, Bauda, Pasłęka oraz duża liczba pomniejszych rzek i strumieni. Szybkie zmiany poziomu wody w zalewie dochodzą w ciągu dnia do 1,5 m. Przy brzegach zbiornika rozciągają się rozległe płaty szuwarów, osiągające szerokość kilkuset metrów. Występują w postaci 1-2 pasów, równoległych do brzegu. W zalewie występuje bogata roślinność zanurzona.

W skład ostoi wchodzi również półwyspowy fragment Mierzei Wiślanej od miejscowości Kąty Rybackie do granicy państwa. Mierzeja jest młodym tworem geologicznym powstałym na skutek wzajemnego oddziaływania wód morskich niosących materiał pochodzący z abrazji wybrzeży klifowych i wód śródlądowych (Wisły) niosących ze sobą piaski a także działalności wiatru. W rzeźbie terenu Mierzei można wyróżnić strefę piaszczystej plaży nadmorskiej oraz równoległy do niej pas wydm białych i wydm brązowych. Wały wydmowe są wysokie, mają nieregularne kształty i stoki o stromych zboczach, co sprawia, że krajobraz Mierzei jest niezwykle dynamiczny. Odmienny charakter ma nizina przylegająca do Zalewu Wiślanego. Większość terenu mierzei (80%) pokrywa las. Są to głównie acydofilne dąbrowy i bór nadmorski, a w obniżeniach terenu - brzeziny bagienne i olsy. Lokalnie w zagłębieniach między wydmami wykształciły się torfowiska wysokie i przejściowe. W pasie przylegającym do Zalewu Wiślanego występują zbiorowiska roślinności nawydmowej.

PLB 280010 Zalew Wiślany

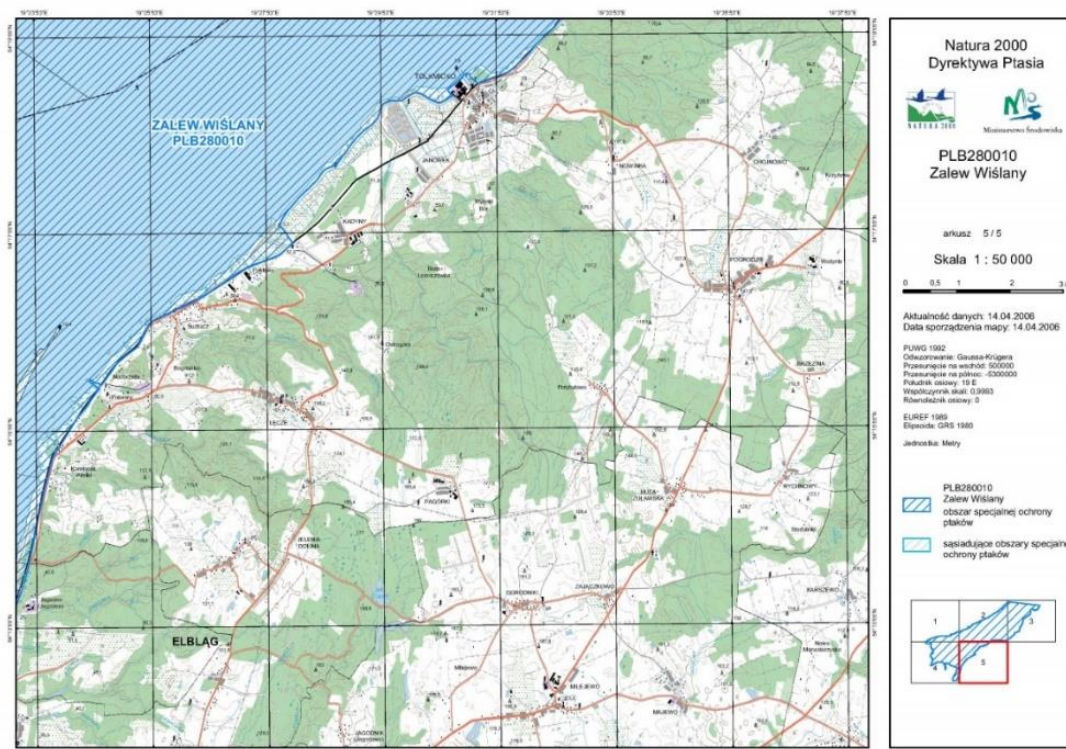
Obszar specjalnej ochrony ptaków obejmuje polską część płytkiego zalewu przymorskiego (średnia głębokość 2,3 m, maksymalna 4,6 m), o wodzie słonawej, odciętego od Bałtyku Mierzeją Wiślaną. Zalew łączy się z Bałtykiem wąskim kanałem usytuowanym w rosyjskiej części zbiornika, przez który w czasie silnych sztormów następują wlewy wód morskich.

Do polskiej części zalewu uchodzi szereg rzek, od strony zachodniej jest to parę ramion Wisły, z największym Nogatem, od strony wschodniej i południa rzeki Elbląg, Bauda i Pasłęka, płynące z obszarów wysoczyznowych. Zalew charakteryzuje się bardzo szybkimi zmianami poziomu wody, dochodzącymi w ciągu dnia do 1,5 m, następującymi pod wpływem wiatru. Przy brzegach zalewu ciągną się rozległe pasy szuwarów, osiagające szerokość setek metrów. Najważniejsze obszary lęgowe ptaków na zalewie znajdują się w Zatoce Elbląskiej i w rejonie ujścia Pasłęki.

Obszary najważniejsze dla ptaków niełęgowych to strefa przybrzeżna rozciągająca się od Przebrna do ujścia rzeczki Cieplicówki, Zatoka Elbląska oraz strefa przybrzeżna w okolicy ujścia Pasłęki.

Zalew Wiślany jest zatoką Morza Bałtyckiego. Od wód Zatoki Gdańskiej oddziela go Mierzeja Wiślana, z otwartym morzem łączy się przez Cieśninę Piławską – w rosyjskiej części Zalewu. Wody Zalewu mają lekkie zasolenie, którego poziom zależy od wlewu wód morskich przez Cieśninę Piławską. Na okres około trzech miesięcy zimowych Zalew Wiślany pokrywa lód, którego grubość może przekraczać 50 cm. Latem temperatura wód Zalewu, zależna od temperatury powietrza i nasłonecznienia może przekraczać 20°C.

Jest to akwen płytki, średnia głębokość polskiej części wynosi zaledwie 2,4 m, największa 4,4 m. Poziom wód Zalewu ulega jednak znacznym wahaniom, które zależą od poziomu wód południowego Bałtyku, co powoduje napływ lub odpływ wód z Zalewu oraz od wiatrów wiejących w rejonie Zalewu. Maksymalna amplituda tych wahań na stacji pomiarowej w Nowym Batorowie, w południowej części Zalewu Wiślanego wyniosła 337 cm (od 185 cm poniżej średniego poziomu wynoszącego tu – 4 cm ppm do 152 cm powyżej poziomu średniego). Silne wiatry wywołują powstawanie wysokiej, stromej fali – falowanie zaś powoduje podnoszenie materiału dennego, który wędrując osadza się i wypłyca akweny portowe oraz prowadzące do nich tory wodne. W wodzie utrzymuje się długo materia organiczna z osadów dennych, co powoduje znaczne jej zmętnienie.

PLB 280010 Zalew Wiślany

PLB280013 „Jezioro Drużno”

Powierzchnia obszaru specjalnej ochrony ptaków wynosi 5995,7 ha

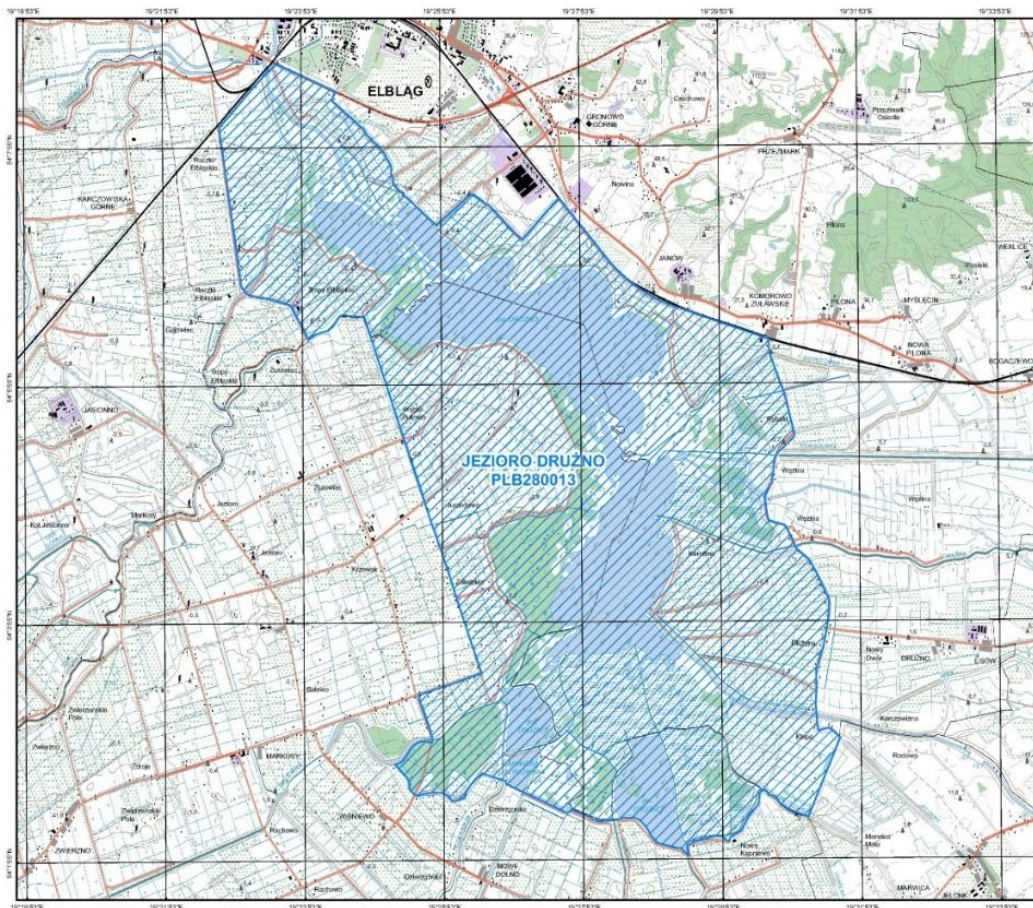
Jest to bardzo płytkie jezioro ok. 0,8 m głębokości, eutroficzne, o daleko posuniętym procesie łądowacenia, o zabagnionych brzegach z rozległymi trzcinowiskami i rozległymi płatami olsu. Bogata jest roślinność wodna zanurzona i pływająca, a przy brzegach szuwały. Poziom wody w jeziorze ulega silnym wahaniom na skutek wahań poziomu wody rzeki Elbląg. Jest przykładem półnaturalnego ekosystemu jako wypadkowej działań procesów naturalnych zachodzących w delcie Wisły i prowadzonej tu od kilku wieków gospodarki człowieka.

Bagna i różnorodna szata roślinna oraz warunki fizyczne – silnie rozbudowana linia brzegowa, obecność wysp i kęp pływających sprzyja występowaniu wielu gatunków ptaków i gatunków innych zwierząt związanych z wodno-łądowym środowiskiem. Łącznie występują tu cztery typy siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz 8 gatunków z załącznika II. Jest to ostoja ptasia o randze europejskiej E15. Występuje tu co najmniej 18 gatunków ptaków z załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi.

W okresie lęgowym obszar zasiedla krakwa, gęgawa, rybitwa białowąsa, rzeczna, perkoz dwuczuby, płaskonos, brzęczek, podróżniczek, zielonka.

W okresie wędrówek występuje żuraw, krakwa, gęś białoczarna, zbożowa, płaskonos, gęgawa, krzyżówka, gągoł i świstun.

Ptaki wodno-błotne występują w koncentracjach powyżej 20000 osobników. Obszar obejmuje rezerwat przyrody – Jezioro Drużno.

PLB280013 Jezioro Drużno

PLH280028 Jezioro Drużno

Powierzchnia obszaru specjalnej ochrony siedlisk wynosi 3088,8 ha

PLH280029 Doliny Erozyjne Wysoczyzny Elbląskiej

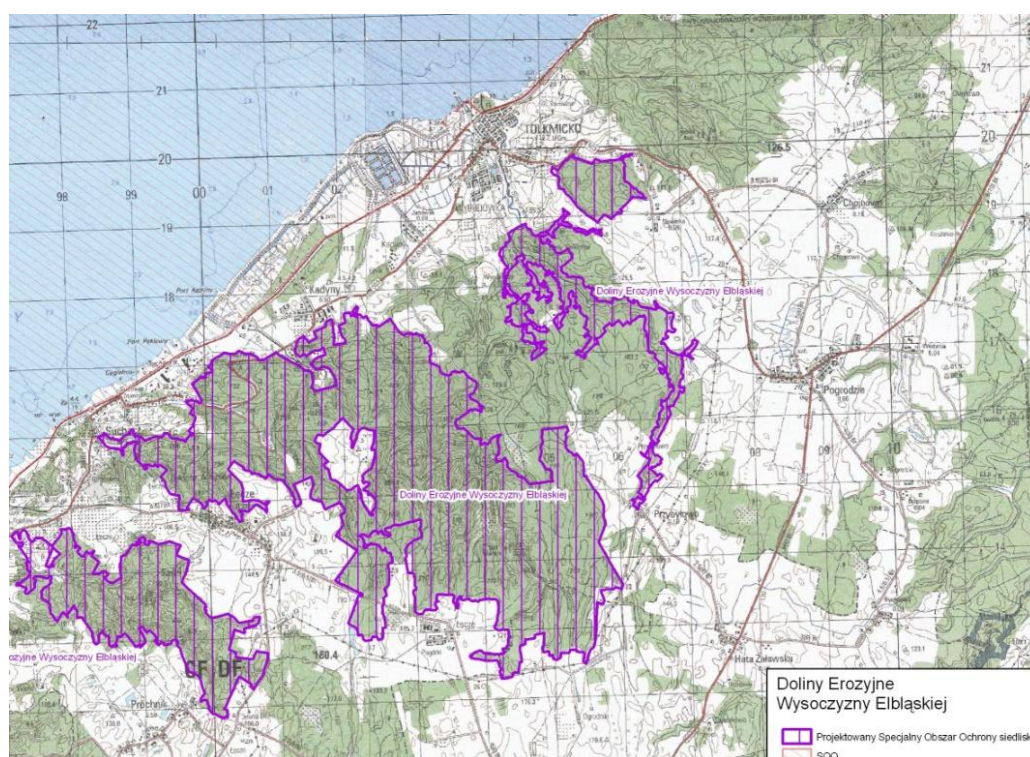
Obszar zajmuje północno - zachodnią część Wysoczyzny Elbląskiej wyraźnie odróżniającą się geomorfologicznie od otaczających ją obszarów.

Trzon Wysoczyzny tworzy morena denna falista (o deniwelacjach dochodzących do 10-15 m) z nieckami denudacyjno-akumulacyjnymi oraz wzniesieniami moren czołowych, kemów i drumlinów osiagających w okolicach miejscowości Pagórki wysokość 180,9 m n.p.m.

Północno - zachodnia krawędź Wysoczyzny Elbląskiej stromo opada ku Zalewowi Wiślanemu odcinając się od płaskich, w przewadze aluwialnych terenów nadzalewowych. Obszar ten uległ porożcinaniu na fragmenty różnej wielkości.

U podnóża wzniesień można zaobserwować dość dużą liczbę drobniejszych form erozyjnych w postaci pagórków ostańcowych różnych kształtów. Na stokach Wysoczyzny od strony Zalewu Wiślanego, na odcinku od Elbląga do Fromborka występują fragmenty martwego klifu. Jego zbocza odsunięte są od linii wody obecnego Zalewu Wiślanego i nie są już podmywane przez fale. Podcięcia stokowe zostały utworzone w wyniku abrazji fal dawnego morza litorynowego, istniejącego około 6 tysięcy lat temu.

Specyficzna rzeźba terenu Wysoczyzny Elbląskiej jest powiązana z bogato rozwiniętą siecią wód powierzchniowych. Są to głównie potoki spływające promieniście w kierunku Zalewu Wiślanego i jeziora Drużno. Gliniaste podłoże i duże spadki terenu przyczyniły się do intensywnego rozwoju procesów erozyjnych, szczególnie erozji wodnej, której wynikiem są głęboko wcięte w podłoże koryta rzeczne z licznymi bystrzami.

PLH280029 Doliny Erozyjne Wysoczyzny Elbląskiej

W omawianym rejonie i jego najbliższym sąsiedztwie nie ma prawnie ustanowionych pomników przyrody.

Wymienione formy ochrony przyrody nie są obecnie narażone na bezpośrednie oddziaływanie analizowanego fragmentu miasta.

Poszczególne elementy środowiska przyrodniczego na obszarze opracowania są chronione poprzez następujące zapisy:

- naturalna rzeźba terenu – podlega ochronie prawnej na zasadach ogólnych określonych w ustawie Prawo ochrony środowiska (dział IV – Ochrona powierzchni ziemi).

- wody powierzchniowe – podlegają ochronie prawnej na zasadach ogólnych określonych w ustawie Prawo wodne (dział III – Ochrona wód).
- gleba – podlega ochronie na zasadach określonych w Ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych.
- warunki aerosanitarne i akustyczne – podlegają ochronie na zasadach ogólnych określonych w ustawie Prawo ochrony środowiska (dział II: Ochrona powietrza, dział V: Ochrona przed hałasem).

Elementami na terenie opracowania pełniącymi istotną rolę biocenotyczna, środowiskotwórcza i krajobrazową są cieki Rubianka i Dunówka wraz z terenami otaczającymi. Cieki spełniają rolę korytarzy ekologicznych należących do podstawowych elementów łącznikowych systemu ekologicznego miasta, łączący ze sobą system przyrodniczy Wysoczyzny Elbląskiej z rzeką Elbląg i Zalewem Wiślanym.

W roku 2012 opracowano kompletną mapę korytarzy istotnych dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności siedlisk leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej.

Obszar opracowania nie znajduje się formalnie w zasięgu korytarza ekologicznego (przebiega on wzdłuż rzeki Rubianka). Należy jednak zakładać iż migracja przyrody ożywionej odbywa się również w najbliższym otoczeniu.

Źródło: <https://mapa.korytarze.pl/>

6. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Zgodnie z uchwałą intencyjną przystępuje się do sporządzania niniejszego planu celem przeznaczenia nowych terenów pod funkcje prorozwojowe i wprowadzenie ustaleń planistycznych bardziej efektywnego zagospodarowania tej części miasta.

W projekcie planu wyznacza się:

- tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów i/lub zabudowy usługowej, oznaczone na rysunku planu symbolami: PU
- teren lasu, oznaczony na rysunku planu symbolem ZL,
- tereny zieleni naturalnej, oznaczony na rysunku planu symbolem ZN,
- teren wód powierzchniowych, oznaczony na rysunku planu symbolem WS,
- teren drogi komunikacji publicznej, oznaczony na rysunku planu symbolem KDG;

1. Ustala się że wszelka działalność na terenach PU nie może być uciążliwa dla środowiska;
2. Ustala się że na terenach PU wszelka emisja zanieczyszczeń do środowiska musi zawierać się w granicach poszczególnych terenów;

Powyższe zapisy ograniczają możliwość lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;

- ustala się zakaz zmiany stosunków gruntowo-wodnych, mogących pogorszyć warunki siedliskowe występujące w pobliskich terenach lasów i zieleni naturalnej
- zaopatrzenie w wodę, odprowadzanie wód opadowych należy realizować w ramach systemów obsługujących miasto,
- ścieki sanitarne należy odprowadzać do zbiorczej kanalizacji sanitarnej

Ustalenia projektu planu są zgodne z polityką przestrzenną gminy.

7. Prognoza wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko

Przeznaczenie terenów niezabudowanych pod nowe funkcje zabudowy może spowodować zwiększenie obciążeń środowiska związanych z emisją zanieczyszczeń do powietrza, produkcją ścieków, wytwarzaniem odpadów.

Etap funkcjonowania planowanych inwestycji

Powierzchnia ziemi, krajobraz, flora i fauna

Prognozowane przekształcenia środowiska przyrodniczego są w większości nieuniknione i mają typowy charakter dla terenów nowych inwestycji. Rozwój nowego zagospodarowania na pewno doprowadzi do znaczących przekształceń powierzchni ziemi. Poważnym przekształceniem na etapie inwestycyjnym będzie wprowadzenie obiektów kubaturowych na terenie dotychczas niezabudowanym. Wprowadzenie funkcji przemysłowych i składowych wymaga m.in. wyrównania zniwelowania terenu co skutkuje obniżeniem zwierciadła wody gruntowej. Może się również przyczynić do wprowadzenia do podłoża z gruntami nasypowymi substancji odpadowych, w tym nieznanego pochodzenia, będących później źródłem zanieczyszczenia gruntu i wód podziemnych. Realizacja ustaleń planu przyczyni się do istotnych zmian krajobrazowych. Ostateczne zmiany krajobrazowe zależne będą od standardu, formy architektonicznej zabudowy i staranności jej wykonania. Realizacja ustaleń planu zmieni charakter szaty roślinnej w jego granicach. Wstrzymana będzie sukcesja zbiorowisk ruderalnych oraz samosiewów drzew i krzewów lekkonasiennych która przyczyniała się do powstania korzystnych warunków dla nowych miejsc lęgowych i żerowania zwierzyny. Realizacja założeń planu spowoduje także z pewnością zlikwidację części miejsc lęgowych oraz żerowania drobnej zwierzyny (z drugiej strony plan zachowuje znaczące obszary biologicznie czynne, o silnych strukturach wewnętrznych silnie powiązanych z przyległymi terenami takie jak teren doliny rzeki Dunówka jako teren zieleni naturalnej oraz teren lasu w otoczeniu zbiornika retencyjnego).

Środowisko gruntowo-wodne

Ustalenia planu w zakresie gospodarowania wodami opadowymi, ściekami i odpadami stałymi pozwalają stwierdzić, że w wyniku realizacji założeń planu zagospodarowania przestrzennego minimalizuje zagrożenie zanieczyszczeniem wód powierzchniowych i gruntowych. Ustalenia projektu planu wskazują iż zaopatrzenie w wodę, odprowadzanie wód opadowych należy realizować w ramach systemów obsługujących miasto a ścieki sanitarne należy odprowadzać wyłącznie do zbiorczej kanalizacji sanitarnej

Prace budowlane i funkcjonowanie obiektów (także powierzchni komunikacyjnych) będą się wiązały z zanieczyszczeniami podłoża (np. substancjami ropopochodnymi) o niewielkim zasięgu, nie stanowiącymi zagrożenia dla wód podziemnych. Źródłem zanieczyszczenia może być funkcjonowanie parkingu i placów manewrowych przy obiektach przemysłowych i składowych.

Stan sanitarny powietrza, klimat akustyczny

Ustalony przeznaczenie terenu może prowadzić do zwiększenia ilości źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza, przede wszystkim z procesów technologicznych, zależnych od lokowanych na tym terenie przedsięwzięć. Źródłem zanieczyszczeń pyłowych może być emisja zorganizowana z obiektów przemysłowych, a także emisja niezorganizowana z otwartych powierzchni składowych, placów manewrowych i parkingów. Mało istotne będą raczej zanieczyszczenia energetyczne, związane z ogrzewaniem obiektów. W wyniku realizacji ustaleń planu powstaną nowe obiekty kubaturowe, związane z działalnością produkcyjno-składową i usługową. Działalność produkcyjna oraz wzmożony ruch samochodowy będą nowym źródłem hałasu.

Na terenie objętym opracowaniem nie jest obecnie lokowana ani planowana zabudowa akustycznie chroniona

Konflikty przestrzenne z zagospodarowaniem terenów sąsiednich

Regulacje planu nie będą stwarzały znacznych konfliktów przestrzennych z zagospodarowaniem terenów otaczających. Plan nie ingeruje znacząco w przestrzenny układ ciągów ekologicznych terenów ważnych przyrodniczo dla miasta zachowując jako tereny zielone otoczenia cieków Dunówka.

Oddziaływanie transgraniczne

Miejsce lokalizacji planu jest położone z dala od brzegu morskiego i granic kraju. Ze względu na skalę dokumentu zasięg oddziaływania jego ustaleń będzie miał charakter lokalny. Nie istnieje więc zagrożenie przyszłym transgranicznym oddziaływaniem projektowanego dokumentu.

Oddziaływanie na ludzi

Biorąc pod uwagę sposób przeznaczenia i zagospodarowania terenów w granicach opracowania, a także uwzględniając opisany wpływ realizacji ustaleń zmiany planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego ocenia się, że ustalenia dokumentu nie powinny negatywnie oddziaływać na zdrowie i życie ludzi przebywających na obszarze opracowania ani w jego otoczeniu.

Główną przyczyną występowania okresowego dyskomfortu będą prace budowlane, związane z realizacją nowych obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, a także towarzyszącej im infrastruktury technicznej. Na skutek prowadzonych prac budowlanych należy spodziewać się

zwiększonej emisji hałasu, której źródłem będą maszyny i urządzenia budowlane, a także zwiększonej emisji gazowych i pyłowych, generowanych podczas prowadzenia prac ziemnych. Zatem ze względu na charakter wspomnianego oddziaływania (krótkotrwałe i chwilowe), nie przewiduje się jego istotnego wpływu na kształtowanie lokalnego klimatu akustycznego. Ponadto zasięg oddziaływania prowadzonych inwestycji budowlanych powinien zamykać się w granicy danej działki budowlanej (danego terenu). Reasumując, nie należy spodziewać się niekorzystnego oddziaływania na ludzi, w związku ze zmianami dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenów, jakie zostały zaproponowane w projekcie planu miejscowego.

W obszarze oddziaływania projektu planu miejscowego nie jest lokowana ani jest proponowana do lokalizacji zabudowa mieszkaniowa. Nie przewiduje się wpływu projektowanej zabudowy produkcyjno-usługowej na lokalizowaną i realizowaną w dalszym oddaleniu (około 400 m) zabudowę mieszkaniową.

Przewidywane znaczące oddziaływanie w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integrację tego obszaru, a także na środowisko

Dla lepszego zrozumienia zakresu i skali oddziaływań projektowanych zmian planu na środowisko przyrodnicze przedstawiono je w postaci tabeli, przyjmując następującą skalę oddziaływań:

- + słabe korzystne oddziaływanie – zauważalne i odczuwalne oddziaływania pozytywne w skali lokalnej lub ponadlokalnej
- * słabe negatywne oddziaływanie - oddziaływania powodujące uchwytne statystycznie zmiany w środowisku, lecz nie powodujące przekroczeń standardów jakości środowiska
- ** umiarkowane negatywne oddziaływanie, które powinny być metodami planistycznymi ograniczane
- *** negatywne znaczące oddziaływanie, które powinny być metodami planistycznymi ograniczane do poziomu umiarkowanego lub wymagają rozwiązań alternatywnych (zmiana lokalizacji, ograniczenie terenu lub intensywności zabudowy, ustalenie warunków brzegowych korzystania ze środowiska)

Elementy środowiska	Oddziaływania								
	wpływ				okres trwania			częstotliwość	
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótko-terminowe	średnio-terminowe	długo-terminowe	stałe	chwilowe
Różnorodność biologiczna	**	*					*	*	
Ludzie	*	*			*				*
Fauna	**						*	*	
Flora	**						*	*	
Wody	*	+			*		+	+	*
Powietrze	**							*	*
Powierzchnia ziemi i gleby	**				*		*	*	
Krajobraz	*						*	*	
Klimat									
Zasoby naturalne									
Dobra kultury/zabytki									
Obszar Natura 2000									

Dla elementów środowiska dla których nie określono wartości przyjmuje że takie oddziaływanie nie będzie występowało.

8. Metody analizy skutków realizacji postanowień planu

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływ ustaleń projektu tej zmiany planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności aktów planowania przestrzennego przez prezydenta miasta wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ocenę

aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi.

9. Kompensacja przyrodnicza, rozwiązania alternatywne

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie zanieczyszczeniom środowiska oraz racjonalne kształtowanie środowiska i gospodarowanie zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju zgodnie z art. 3 ust. 13 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza. Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Zgodnie z ustawą o udostępnieniu informacji o środowisku (...) znaczącym negatywnym oddziaływaniu na obszar Natura 2000 – rozumie się przez to oddziaływanie na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności działania mogące:

- a) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- b) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- c) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą. Rozwiązania zawarte w projekcie

dokumentu mogą wpłynąć na funkcjonowanie i integralność systemu przyrodniczego miasta. Nie przewiduje się jednak aby ustalenia dokumentu były źródłem negatywnego oddziaływania na obszary ochrony natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dostępnych dokumentów i materiałów planistycznych wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

Możliwość rozpatrywania rozwiązań alternatywnych została również ograniczona w znaczący sposób zapisami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miasto Elbląg”, które określa kierunki rozwoju przestrzennego poszczególnych obszarów.

10.Zgodność z przepisami dotyczącymi zabezpieczenia wartości przyrodniczych i kulturowych oraz wskazaniem opracowania ekofizjograficznego

Ustalenia projektu planu realizują zasady ochrony wartości kulturowych przyrodniczych, sformułowane w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta oraz programie ochrony środowiska dla Miasta Elbląga.

Ustalenia planu uwzględniają wnioski zawarte w opracowaniu ekofizjograficznym .

11.Potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji niniejszego projektu planu miejscowego

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”. Objawami braku ładu przestrzennego jest na przykład skomplikowany i niewygodny dojazd do obiektów budowlanych, usytuowanie obok siebie obiektów uciążliwych względem siebie,

nieekonomiczne i rozrzutne gospodarowanie przestrzenią, a co za tym idzie wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw, ograniczenie możliwości rozwoju gospodarczego, ograniczenie możliwości zabudowy spowodowane przypadkowymi i nie pasującymi do siebie inwestycjami. Należy podkreślić, że ład przestrzenny jest realizacją rozwoju zrównoważonego w przestrzeni.

W przypadku braku realizacji przedmiotowego projektu planu obszar będzie użytkowany w dotychczasowy sposób lub zostanie zagospodarowany zgodnie z ustaleniami obowiązujących obecnie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego tj.:

- miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy mieszkaniowej Modrzewina Północ część I w Elblągu, uchwała Nr XII/211/2007 z dnia 20.12.2007 r.,
- miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy mieszkaniowej Modrzewina Północ w Elblągu, uchwała Nr IX/177/2003 Rady Miejskiej w Elblągu z dnia 04.09.2003 r.
- ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Modrzewiny Południe w Elblągu, uchwała Nr XXXII/664/2017 z dnia 28.12.2017 r.

12. Wnioski

- Zapisy projektu planu zmieniają dotychczasowe użytkowanie części terenów. Przeznaczenie terenów niezagospodarowanych pod nowe funkcje zabudowy może spowodować zwiększeniem obciążeń środowiska związanych z emisją zanieczyszczeń do powietrza, produkcją ścieków, wytwarzaniem odpadów.
- Realizacja ustaleń planu istotnie zmieni charakter szaty roślinnej w jego granicach. Wraz ze wzrostem zasięgu i intensywności zabudowy zmniejszy się udział obecnej roślinności, a zwiększy się udział zieleni urządzonej oraz terenów nieprzepuszczalnych.
- Charakter okresowy będą miały skutki prac budowlanych i pozostaną bez istotnego znaczenia dla ogólnej jakości środowiska analizowanej części Elbląga.
- Ograniczeniu wpływu funkcjonowania nowego zagospodarowania na powierzchnię ziemi, wody powierzchniowe i podziemne będzie sprzyjało wykorzystanie do odprowadzania ścieków (w tym zanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych) wyłącznie sieci infrastruktury miejskiej.
- Zmiany w ukształtowaniu terenów powinny być dopuszczone jedynie w niezbędnym zakresie prac, należy w jak największym zakresie chronić istniejącą rzeźbę terenu.
- Ustalenia planu nie wpłyną znacząco negatywnie na funkcjonowanie lokalnych i ponadlokalnych powiązań przyrodniczych. Nie będzie miała wpływu na warunki ochrony

obszarów chronionej przyrody, w tym sieci Natura 2000.

- Dokument zachowuje większość dotychczasowych powierzchni leśnych i stara się zabezpieczać najcenniejsze składniki przyrody w obszarze opracowania,. Plan zachowuje znaczące obszary biologicznie czynne, o silnych strukturach wewnętrznych silnie powiązanych z przyległymi terenami.
- Ustalenia dokumentu zabezpieczają przyrodniczą funkcję położonego w granicach opracowania korytarza ekologicznego rzeki Dunówka.
- Przeprowadzone prace na terenie opracowania pozwoliły stwierdzić występowanie w granicach opracowania zarówno gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową jak i gatunków ujętych w załącznikach Dyrektywy Rady. Na obszarze opracowania znajdują się także stanowiska lęgowe gatunkowy wymienionych w Dyrektywie Ptasiej. Przez obszar opracowania przebiegają także szlaki migracyjne awifauny.
- Regulacje planu nie będą stwarzały znacznych konfliktów przestrzennych z zagospodarowaniem terenów otaczających.
- Ustalenia projektu planu realizują zasady sformułowane w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta nie są sprzeczne także z kierunkiem kształtowania nowych funkcji zawartym w opracowaniu ekofizjograficznym i nie kolidują z innymi przepisami dotyczącymi zabezpieczenia zasobów i jakości środowiska.
- Skutki realizacji ustaleń planu dla jakości środowiska miasta będą kontrolowane w drodze procedur państwowego monitoringu środowiska i w ramach oceny aktualności aktów planowania przestrzennego przez prezydenta miasta wynikającej z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
- Nie ma podstaw do podejmowania przyrodniczej kompensacji skutków realizacji ustaleń planu ani do przedstawienia rozwiązań alternatywnych

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać, aby:

- w czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów ze szczególny uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych.
- W celu zminimalizowania oddziaływania planowanej zabudowy, niezbędnym będzie zachowanie poniższych warunków:
- odpady wytworzone podczas realizacji zabudowy w miarę możliwości należy zagospodarować we własnym zakresie, a w przypadku braku takiej możliwości

przekazać je podmiotom posiadającym odpowiednie uregulowania prawne w zakresie gospodarki odpadami,

- ziemię pochodzącą z wykonanych wykopów należy wykorzystać w miejscu realizacji inwestycji w możliwie jak największym stopniu, natomiast w przypadku nadmiaru ziemi z wykopów należy ją zagospodarować zgodnie z przepisami ustawy o odpadach,
- w przypadku konieczności magazynowania odpadów i materiałów budowlanych w miejscu realizacji zabudowy, należy zadbać o ich zabezpieczenie przed możliwością rozmoczenia (np. z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych) oraz przed możliwością spływu wymytych z nich substancji do środowiska gruntowo-wodnego,
- w przypadku wytworzenia odpadów niebezpiecznych, należy zapewnić sposób ich bezpiecznego magazynowania dla środowiska oraz transport, który powinien odbywać się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych
- Plac budowy należy zabezpieczyć w taki sposób, aby zwierzęta nie wchodziły na teren objęty pracami i aby zminimalizować możliwość ich uwięzienia.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe

Przy właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Przewidywane przekształcenia w strukturze przyrodniczej i funkcjonalno–przestrzennej sprowadzają się do koniecznych, niezbędnych regulacji w celu zachowania i ochrony najbardziej cennych komponentów środowiska.

PAŃSTWOWY POWIATOWY
INSPEKTOR SANITARNY
dla MIASTA I POWIATU ELBLĄG
82-300 ELBLĄG, ul. Królewiecka 195
tel. 55 232 74 31 fax 55 232 32 60

ZNS.9022.1.7.2023.RG.1

EGD ul. Elbląg
Rejestr zmian i spraw

PISMO PRZYCHODZĄCE

Numer pisma: 76925/2023
Modyfikacja: 03-10-2023

AD 05.10.23

Elbląg, 03.10.2023 r.

DMH
04 PAŹ. 2023

OPINIA SANITARNA

Na podstawie art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (t.j. Dz.U. 2023 poz. 338 z późn. zm.) i art. 46 ust. 1 pkt 1, art. 53 i art. 58 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. 2023 poz. 1094 z późn. zm.) po zapoznaniu się z wnioskiem przedłożonym przez Prezydenta Miasta Elbląg znak: DUA-P.6721.2.2023.AD z dnia 20.09.2023 r. (data wpływu: 22.09.2023 r.) w sprawie uzgodnienia zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy rozwojowej Modrzewiny Północ w Elblągu.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Elblągu

uzgadnia pozytywnie zaproponowany zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy rozwojowej Modrzewiny Północ w Elblągu.

UZASADNIENIE

Prezydent Miasta Elbląg pismem znak: DUA-P.6721.2.2023.AD z dnia 20.09.2023 r. (data wpływu: 22.09.2023 r.) zwrócił się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Elblągu z wnioskiem o uzgodnienie przedłożonego zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy rozwojowej Modrzewiny Północ w Elblągu.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi dokument, o którym mowa w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. 2023 poz. 1094 z późn. zm.) wymagający przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w tym sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko (art. 51 ust. 1 ww. ustawy). Na podstawie art. 53 w związku z art. 58 ww. ustawy, organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uzgadnia zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko m.in. z państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym. Z uwagi na lokalizację obszaru objętego planem, właściwym miejscowo w przedmiotowej sprawie jest Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Elblągu.

W ocenie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Elblągu sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy rozwojowej Modrzewiny Północ w Elblągu zgodnie z przedłożonym zakresem tj. zawierającej informacje określone w art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. 2023 poz. 1094 z późn. zm.) pozwoli na pełną analizę dokumentu w aspekcie wymogów higieniczno-sanitarnych i zdrowotnych.

PAŃSTWOWY POWIATOWY
INSPEKTOR SANITARNY
w Elblągu
Anna Kozłowska
mgr Anna Kozłowska

Otrzymuje:

1. Prezydent Miasta Elbląg (e-PUAP)
2. aa

Do wiadomości:

1. Warmińsko-Mazurski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny,
ul. Żołnierska 16, 10-561 Olsztyn (poczta elektroniczna)

REGIONALNA
DYREKCJA
OCHRONY
ŚRODOWISKA
W OLSZTYNIE

12 PAZ. 2023

DUA / Nisse

WSTE.411.30.2023.MB

Elbląg, 10 października 2023 r.

AD 13.10.23
Sl.

Prezydent Miasta Elbląg
ul. Łączności 1
82-300 Elbląg

Na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.) w związku z wnioskiem Prezydenta Miasta Elbląg znak: DUA-P.6721.2.2023.AD z dnia 20 września 2023 r. (data wpływu: 22 września 2023 r.)

Uzgadniam

zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego strefy rozwojowej Modrzewiny Północ w Elblągu, który będzie realizowany w oparciu o uchwałę Nr XXIX/862/2023 Rady Miejskiej w Elblągu z dnia 9 marca 2023 r., zgodny z wymaganiami art. 51 ust. 2 ww. ustawy.

Przedmiotowy teren położony jest poza formami ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336 ze zm.), od północy sąsiaduje z Obszarem Chronionego Krajobrazu Wysoczyzny Elbląskiej Zachód.

Prognoza oddziaływania na środowisko musi uwzględnić wszystkie uwarunkowania wynikające z istniejącego zagospodarowania terenu oraz zawierać ocenę wpływu ustaleń dokumentu na formy ochrony przyrody znajdujące się w obszarze jego oddziaływania.

W prognozie należy zawrzeć między innymi opis projektu planu, wskazując na czym ma polegać zmiana funkcji terenu w stosunku do obecnego zagospodarowania. Prognoza powinna zawierać pełen zakres wymagań określony w przywołanym artykule. Jeśli którykolwiek z wymaganych punktów nie dotyczy opracowywanego dokumentu, należy w prognozie dokonać tzw. wypełnienia negatywnego z podaniem uzasadnienia.

Na etapie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko należy określić skutki realizacji projektowanego dokumentu na wszystkie elementy środowiska. Przeanalizować i ocenić przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne. W związku z powyższym w prognozie należy przedstawić rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszarów prawnie chronionych.

Ponadto, w przedmiotowej prognozie, w zakresie analizy stanu środowiska należy:

- zinterpretować walory krajobrazowe i kulturowe obszaru;
- dokonać identyfikacji występowania gatunków fauny i flory, siedlisk przyrodniczych, korytarzy ekologicznych;
- dokonać analizy wpływu realizacji ustaleń dokumentu na stwierdzone rośliny i zwierzęta z uwzględnieniem zagrożeń dla poszczególnych gatunków;

Centrum Wymagani EMAS - zarządzanie zasobami: ekologiczne, społeczne i środowiskowe

ul. Wolności 10, 82-300 Elbląg, tel. 58 237 45 12, fax 58 237 45 80, e-mail: biuro@emasko.krakow.pl, www.emasko.krakow.pl

- dokonać oceny wpływu planowanego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu na stwierdzone siedliska przyrodnicze, korytarze ekologiczne, trasy migracji zwierząt, ekosystemy wodne;
- dokonać identyfikacji terenów zadrzewionych i wykazać, czy realizacja postanowień planu będzie wiązała się z wycinką drzew lub krzewów (ilość drzew przeznaczonych do usunięcia, gatunek, wiek);
- określić jakość środowiska, zidentyfikować jego zagrożenia oraz źródła tych zagrożeń;
- ocenić potencjalne zagrożenia zanieczyszczeniami ropopochodnymi, zarówno na etapie realizacji postanowień planu, jak również na etapie eksploatacji obiektów i urządzeń;
- ocenić wpływ realizacji postanowień dokumentu na stan powietrza atmosferycznego;
- ocenić wpływ realizacji postanowień planu na klimat akustyczny.

W prognozie należy przedstawić wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, obejmującej teren objęty planem miejscowym. Przedłożone wyniki oraz analiza i prognoza wpływu ustaleń dokumentu na środowisko mogą być oparte na dostępnej dokumentacji, np. aktualnym opracowaniu ekofizjograficznym, sporządzonym na potrzeby prac planistycznych (studium, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego). Opracowanie to powinno zostać wykonane na podstawie dostępnych danych literaturowych, wyników screeningu, a także innych badań terenowych, które zostały już wykonane na tym etapie, pod warunkiem, że opracowania te są aktualne.

Analizując wszystkie ww. kwestie należy uwzględnić oddziaływanie skumulowane przedmiotowego planu z innymi dokumentami planistycznymi oraz powiązania z innymi funkcjonującymi opracowaniami planistycznymi na różnych szczeblach (krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym). Podkreślić należy, że organ opracowujący projekt dokumentu jest zobowiązany zapewnić równoległe prowadzenie prac nad projektem planu oraz nad prognozą, której wyniki powinny na bieżąco wpływać na decyzje planistyczne, co pozwoli na przyjęcie właściwych rozwiązań oraz uniknięcie konfliktów społecznych w związku z prowadzonymi inwestycjami na płaszczyźnie funkcjonalno-przestrzennej i ekologicznej.

Prognoza powinna wykazać, że projekt dokumentu uwzględnia zasady zrównoważonego rozwoju, warunki równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska. Prognoza powinna zawierać konkretne wnioski, które powinny zostać wzięte pod uwagę przy formułowaniu ostatecznej wersji planu.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (...), informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny przez osoby spełniające wymagania określone w art. 74a ust. 2 cytowanej ustawy.

Projekt niniejszego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wymaga zaopiniowania w trybie art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z art. 17 pkt 6 lit. a tiret trzecie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977 ze zm.).

Z up. REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA
W OLSZTYNIE

Beata Ołkowska-Woźniak

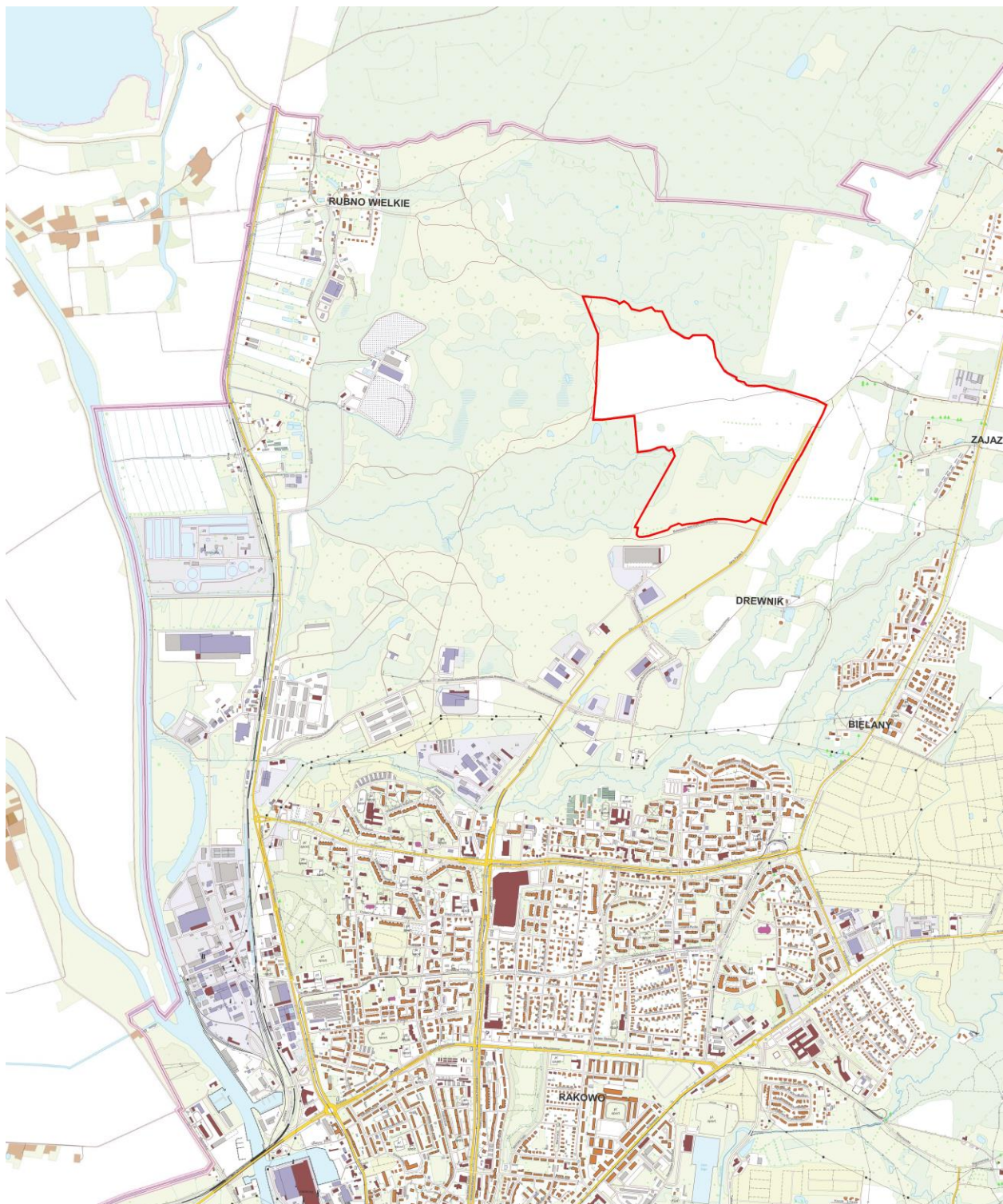
Główny Specjalista

w Wydziale Spraw Terenowych I

(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

1. Adresat (za zwrotnym potwierdzeniem przez e-PUAP)
2. A/a

Mapa: Położenie obszaru planu (1 : 10 000)